

Drīz varēs lidot vēja tunelī

Gan pasūtītāji, gan būvnieki vēja tuneli raksturo kā savā ziņā unikālu konstrukciju un samērā sarežģītu projektu. Vēja tunelis, kas jau piegādāts no ASV, būs pa vidu starp administratīvajām ēkām.

Foto: Ivars Veiliņš

Anna Afanasjeva

Pēc nepilna mēneša Peldu ielā, Lielupes krastā, Zemgales Tehnoloģiskā parka teritorijā, interesenti vēja tuneli varēs izmēģināt ļaušanās brīvajam kritienam un izjust vēja spēku, kas ļauj ķermenim noturēties gaisā.

Doma par vēja tuneļa būvi Jelgavā radusies līdz ar šī sporta veida popularitātes pieaugumu pasaulē. «Cik trenējoties un

pieredzes apmaiņas braucienos esmu redzējis, vēja tuneli atstās neatkarīgi no izpletņlēkšanas, lai gan vēsturiski tie radās kā izpletņlēkšanas trenāžieri, brīvā kritiena simulatori, kas pūš stipru vēju ar tādu ātrumu, kas vienlīdzīgs cilvēka krišanas ātrumam brīvajā kritienā,» atklāj viens no SIA «Gaisa sporta sertifikācijas centrs» līdzīpašniekiem Reinis Rūtentāls. Pašlaik Amerikā esot izpletņlēkšanas telpas, konferenču zāle, arī kafējnīca. Naudas izteiksmē centrs izmaksās 2,5 miljonus latu, no

diumā. Ar Jelgavu viņu saista izpletņlēkšanas treniņi lidlaukā. Gan pasūtītāji, gan būvnieki izpletņlēcēju sertifikācijas un aktīvās atpūtas centru raksturo kā savā ziņā unikālu konstrukciju un samērā sarežģītu projektu. Kristaps Skalbergs no SIA «Interbūve» atzīstas, ka līdz šim šāda būve nav celta. To veido divas galvenās komponentes – administratīvās ēkas un pats vēja tunelis. Tā kā šis būs stacionārs objekts, būves ir fundamentālas. Tajās – administratīvās telpas, ģērbtuves ar dušām, instruktāžas telpas, konferenču zāle, arī kafējnīca. Naudas izteiksmē centrs izmaksās 2,5 miljonus latu, no

tiem ES atbalsta finansējums ir pusotrs miljons latu. Vēja tunelis kalpos gan kā treniņbāze izpletņlēcējiem, gan cilvēkiem, kas aizraujas ar lidošanu, nedomājot par izpletņlēkšanu. Centra izveidotāji – R. Rūtentāls, Ingus Augstkalns, Ivars Beitāns un Kārlis Markuss – domā iziet ārpus Latvijas mēroga. Arī uz Siguldu, kur izveidots pirmais aerodriums, brauc izpletņlēcēji un tūristi no Lietuvas, Igaunijas un tālākām valstīm. Jaunais objekts būs orientēts kā uz profesionālu sportu, tā uz izklaidi, jo ar sportistiem vien tuneli nevar atpelnīt.

(Turpinājums 3.lpp.)

Skolēnu favorīte audzina hokeja klasi

Foto: Ivars Veiliņš

«Maijā, protams, gaidu atvaļinājumu, bet augstā atkal ātrāk gribas satikt savus skolēnus,» saka 3. pamatskolas skolotāja Gita Gaisa.

Anna Afanasjeva

Jelgavas 3. pamatskolas mājturības skolotāja Gita Gaisa, kas savā konkurencē ieguvusi pilsētas skolēnu favorīta titulu, ir gandarīta un atzīst, ka ikdienā ir vajadzīgi arī neparastāki pasākumi. Nākamajā vietā skolēnu balsojumā ierindojusies Valsts ģimnāzijas latviešu valodas un sociālo zinību skolotāja Signe Lūsiņa, bet trešo vietu ieguvusi 3. pamatskolas skolotāja Gita Zviedre-Vanaga.

Balsojumu par skolēnu favorītu no 19. maija līdz 9. jūnijam

organizēja juvelierizstrādājumu veikalu ķēde «Grenardi». Pavisam tajā piedalījās deviņi Jelgavas skolu bijušie un pašreizējie skolēni, kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes studenti. Kopumā balsojuma albumā minēti 66 pedagogi. Jelgavnieku balsis visbiežāk nodotas par jaunāko klašu skolotājiem, bet visaktīvākie balsotāji bijuši 3. pamatskolas audzēkņi. SIA «Grenardi» valdes loceklis Andrejs Grigoļunovičs pauž patiesu prieku par bijušajiem Jelgavas skolu audzēkņiem, kas ar mīlestību atceras savus kādreizējos pedagogus, kā arī par pašreizējo skolu jaunatni, sevišķi mazāko klašu audzēkņiem, kuri saviem vismīļākajiem skolotājiem bija gatavi

sagādāt skaistu pārsteigumu. Lielo balvu – istu čehu granāta kaklarotu – skolotāja G. Gaisa saņēms 1. septembrī. Par balsojumu no klases skolēniem viņa uzzinājusi maija beigās. «Manā tagad nu jau 5. d klasē ir aktīvi bērni,» stāsta G. Gaisa. Izrādās, viņas pārziņā ir hokeja klase. Līdztekus 17 zēniem tajā māsā arī deviņas meitenes. «Ir interesanti. Jau esmu pieradusi pie smadzeņu satricinājumiem, iegūpsētām rokām un kājām,» ar labsirdīgu gādību stāsta audzinātāja, papildinot, ka visu viņas bērni darot kārtīgi, no sirds: gan mācīties (neviens mācību gadā licībā nebija nesekmīgu atzīmju), gan sportojot, gan arī ļaujot un visu pārējo.

(Turpinājums 3.lpp.)

Svētkos traumu un pārkāpēju netrūka

Zane Auziņa

Divi cilvēki guvuši apdegumus, viens cietis avārijā, bet dzērumā pie stūres aizturēts četreiz vairāk cilvēku nekā pērn Jānos. Taču kopumā dienesti atzīst, ka svētki Jelgavā aizvadīti mierīgi.

Jelgavas Neatliekamās medicīniskās palīdzības stacijas dispečere Inta Habibuļina informē, ka smagākie negadījumi notikuši 23. jūnijā, kad apdegumus guvuši divi cilvēki. Tā Līgo vakarā kāds 17 gadus vecs jauniešs Svētes pagastā mēģinājis iekurt uguns-kuru ar benzīna palīdzību, kas strauji uzliesmoja un puisim radīja nopietnus sejas, roku un kāju apdegumus. Sākotnēji jauniešs nogādāts Jelgavas slimnīcā, bet vēlāk Katastrofu medicīnas centra darbinieki viņu pārveda uz Rīgu. Drīz pēc šī negadījuma līdzīgos apstākļos apdegumus guva vēl kāds 23 gadu vecs vīrietis Līvberzes pagastā – viņš bija stāvējis pie uguns-kura, kurā benzīnu ielēja kāds cits svinētājs. Vīrietim liesmas radīja sejas un roku apdegumus. Arī viņš nogādāts Jelgavas slimnīcā.

Savukārt 23. jūnijā pa dienu Jelgavas rajonā uz zemes ceļa Līvberze – Kalnciems kāda 24 gadus veca sieviete nebija tikusi galā ar automašīnas vadību, tā

nobrauca no ceļa un apgāzās. Ievainojumus un smadzeņu satricinājumu guva mašīnas vadītāja, bet viņas līdzbraucēji tikuši cauri sveikā. Sieviete nav bijusi alkohola reibumā. Jelgavas ātrās palīdzības mediķu izsaukumu skaits svētkos bijis līdzīgs ikdienai – ap 50 izsaukumu dienā.

Arī Jelgavas policija atzīst, ka svētki aizvadīti salīdzinoši mierīgi. 23. un 24. jūnijā policija aizturējusi astoņus automašīnu vadītājus alkohola reibumā. Jelgavas pilsētas un rajona Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3. nodaļas inspektors Ainars Veikšpēters salīdzinājumam min, ka pērn pastiprināto dežūru laikā Jelgavā un rajonā aizturēti tikai divi šoferi dzērumā. Šogad vairumam autovadītāju alkohola koncentrācija asinīs nav pārsniegusi divas promiles, izņēmums ir kāds 24. jūnijā aizturētais, kuram pirmajā pārbaudē uzrādītas 4, bet otrajā – 3,53 promiles alkohola. Visi dzērumā aizturētie bijuši vīrieši.

Policija atzīst, ka svētkos bijis daudz sadzīves konfliktu un miesas bojājumu izdarīšanas gadījumu alkohola reibumā, taču bez nopietnām sekām. Savukārt ugunsdzēsēji svētkus aizvadīja mierīgi – viņi devušies tikai vienā izsaukumā, bet slimnīcā lielākoties cilvēki vēršies ar nelielām traumām, saūsiem sastiepumiem, kā arī ērcu piesūksšanās gadījumos.

Iedzīvotāji krāj parādus, maksā JNĪP

Kristīne Langenfelde

Ņemot vērā ekonomisko situāciju valstī, Jelgavā audzis to īrnieku skaits, kas nespēj norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, it sevišķi pašvaldības ires namos un sociālajā mājā.

noņēma izsniegt SIA «Jelgavas Nekustamā īpašuma pārvalde» (JNĪP) aizdevumu 60 tūkstošu latu apmērā uz trim gadiem. Līdzekļus paredzēts iegūt no programmas «Izdevumi neparedzētiem gadījumiem», un JNĪP aizdos ar sešu procentu likmi atbilstoši Civillikuma prasībām apgrozāmo līdzekļu palielināšanai.

Tāpēc iepriekšējā domes sēdē deputātiem bija jālemj, kā situāciju risināt.

Viskritiskākā situācija izveidojusies pašvaldības dzīvojamajās mājās Pulkveža O. Kalpaka ielā 9, Stacijas ielā 13 un Pasta ielā 44, kur īrnieku parādus par saņemtajiem pakalpojumiem apsaimniekotājs jau sen kā spiests segt no citiem ieņēmumiem. Tāpēc Jelgavas dome

JNĪP valdes loceklis Juris Vidzītis skaidro, ka gadu gaitā īrnieku parādi sasniedzuši tādu summu, kādu šobrīd iestāde lūdz kā aizdevumu pašvaldībai. «Nepasūbāmi, jāuzteic pašvaldības izpratne, kas apzinās – īrnieki norēķināties nespēj, bet dzīvokļu īpašnieki ir pašvaldība, kam par savu īpašumu tomēr jāatbild.»

Taču vienlaikus JNĪP turpinās cīņu ar ļaunprātīgajiem nemaksātājiem, vērsoties tiesā.

30. jūnijā pulksten 21

Jelgavas televīzijas ēterā tiešraidē uz iedzīvotāju jautājumiem par izglītības jomas aktualitātēm pilsētā atbildēs

Jelgavas domes priekšsēdētājs **Andris Rāviņš** un Izglītības pārvaldes vadītāja **Gunta Auza**. Tālrunis studijā – 63094204.

Par Silmaču skroderiem nedomā, bet arodam uzticīga

■ Anna Afanasjeva

SIA «EK Auce» vecākā meistare Aina Ūtēna ir vecā kaluma cilvēks, kas amata prasmi apguvusi pie sava laika labākajiem meistariem un šūšanas nozarei palikusi uzticīga vairāk nekā 40 gadus. Par vecā kaluma meistaru sīkstumu un šodienas jaunajiem arī saruna.

Ir Blaumaņa «Silmaču» skroderu dienu laiks. Vai kādreiz nācies par tiem domāt?

Par šiem laikiem gan neesmu domājusi. Bet nupat biju Amatu vidusskolas eksāmenu komisijā. Ar Eiropas Sociālā fonda atbalstu 13 kundzes apguvušas šūšanas prasmes. No visām beidzējām viena domā izveidot savu biznesu – šūt gultas veļu. Pārējās kaut kur strādā un šo arodu izmantošot tikai sev – skumji. Jelgavas Speciālajā skolā gan bija meitenes, kas labi šuva. Praksē pie mums viena bija ļoti centīga. Bet ko tas līdz? Viņas draugs strādā Īrijā, un meitene aizbrauca pie viņa.

Izbraukšana uz ārzemēm jūsu nozarē ir ļoti izteikta.

Savā ziņā tas ir pareizs gājieni. Vienīgi vecākā gadagājuma sievietēm nav kur iet, jaunu profesiju neapgūs. Bet citādi par algu, ko šuvējam maksā... Arī pati, ja būtu jauna un nebūtu laba amata, mestos prom. Stabilitātes valstī

«Mājās gan šūt negribu. Kad uznāk vēlēšanās, tepat darbā piesēžos un ar baudu kaut ko padaru ražošanā. Birojā visu laiku nesēžu, izdaru, kas darāms, un eju ceļā – vai nu pie gludekļa pastāvu, vai pie šujmašīnas, vai pakontrolēju...» stāsta Aina Ūtēna, kas savulaik strādājusi šūšanas fabrikā «Lielupe», vēlāk SIA «KLLT», bet tagad ir vecākā meistare «EK Auce» Jelgavas filiālē.

Foto: Ivars Veiliņš

proprojām nav. Visu esam likvidējuši, ir tikai ārzemju investori, kuru vienīgais nodoms ir nopelnīt. Tiklīdz peļņa mazinās vai tās nav, viņi meklē citus ceļus.

Tagad paralēli darbojos ar vācu firmu, kas pasūta šūto produkciju. Nupat uz Rīgu atsūtīta krava ar sagatavēm, nesaskaņojot izcenojumus. Viņi grib, lai mājas halātu šeit uzšūtu par deviņiem eiro.

Vakarā rakstīju pretraktu, ka Rīgā par tik zemu cenu to nedarīs, ka tas maksā 13 eiro. Diskusija ir saspringta, pasūtītāji teic, ka tās dosies vācu cenas. Ja viduseļu neizdosies atrast, krava būs jāstūta atpakaļ.

Ārvalstu šūšanas uzņēmumi balstās uz šejienes lētā darbaspēka ekspluatāciju.

Un tikai. Ārzemnieki meklējuši, kur lētāk. Tagad daudzi ražošanu Latvijā pārtrauc, viens aiziet uz Vjetnamu, cits uz Ķīnu. Bet ne viens vien no viņiem ar Āziju nav isti apmierināti. Uzņēmuma «KLLT» kāda bijusi pasūtītāja no Vācijas, kam šuvām blūzes, nebija pierunājama kaut puscentu no eiro pielikt pie izstrādājuma cenas. Tagad viņa gaužas, ka Maķedonijā pasūtījumu izpildītāji nespēj nodrošināt kvalitāti, Vācijā viss esot jāpārskata, jālabo, jāpārģludina... Āzijā un dienvidos cilvēkiem ir cita mentalitāte un domāšana, grūtāk panākt nepieciešamo kvalitāti. Mēs, padomju kaluma cilvēki, bijām iedidīti. Tā laika darba prasības bija stingras, vienīgi tehnoloģiju jomā bija mazāk iespēju. Ja mums piemaksātu, varbūt KLLT turpinātu darbību un pasūtītājiem būtu ērtāk. Tas ir tikai viens neliels piemērs.

Vai sirds nav sāpējusi, ka pašu valstī gandrīz visi kādreizējie šūšanas uzņēmumi ir paputējuši?

Vietējie šūšanas uzņēmumi ir izputināti. Tas saistīts ar valdības politiku. Valstī nav bijis ne tikai šūšanas nozares, bet arī tautsaimniecības attīstības plāna vispār. Visas fabrikas izputinātas. Arī ārvalstu ienācēji pie mums ilgi nepalikis – vēl gadus divus, ne vairāk. Darba izcenojumus

šuvēja redz, ka darbs veicas un var vairāk nopelnīt, viņai ir interese pastrādāt ilgāk.

Vai arī jūs ikdienā jūtat atšķirību starp vecā kaluma šuvējam un jaunajam, kam trūkst savas brālības sajūtas, arī darba tikums devalvējas?

Jaunietes negrib strādāt par šuvējam. Praksē nonākušās meitenes strādā «gariem nagiem», viņām šis darbs nepatīk. Nezinu, kāpēc šo profesiju izvēlējušās. Iespējams, netika vidusskolā un citur nebija kur likties. No 13 meitenēm, kas mācās Amatu vidusskolas grupā, tikai četrām piecām ir interese par šo profesiju.

Organizējot «EK Auce» filiāli, līdzī atnāca vecā kaluma darbinieces, ar ko savulaik fabrikā «Lielupe» sākām šūt. Pamatkodolu veido sievietes, kam pāri 50, tuvu pensijas gadiem. Apstaigājot citus uzņēmumus, viņas izvēlējās palikt kopā. Attiecības kolektīvā ir ļoti siltas, atzīmējam dzimšanas, vārda dienas, svētkus – kādu kūku apēdam vai saldumus. Ja kādai kāda nelaime, veselības vai ģimenes problēmas, cenšamies sniegt morālu atbalstu, jo materiāli palīdzēt nevaram. Būs sāpīgi, ja pajuksim...

Kā pati nonācāt līdz arodam, kam visu mūžu esat palikusi uzticīga?

Nāku no strādnieku ģimenes. Jaunībā nedzīvoju bagāti, bet pučēties gribējās. Tāpēc jau 9. klasē sāku iet kultūras nama šūšanas kursos, 11. klasē šuvu kleitas ne vien sev, bet arī mammai un tantēm. Kad apprecējos – bērniem. Paralēli mācījos neklātienē toreizējā Vieglās rūpniecības tehnikumā. Nevienu dienu, nevienu stundu nenozēloju izvēli. Mana enerģija un rakstura īpašības ļāvušas kāpt pa karjeras kāpnēm un ļoti daudz dzīvē redzēt. Saskaņoties ar dažādām tehnoloģijām ārvalstu firmās un tikties ar viņu speciālistiem. Mana darba dzīve bijusi ļoti piesātināta, interesanta un saistoša.

Strādāt par šuvēju sāku 1. modes ateljē, kur iemācījos pie vecajiem meistariem riktīgi šūt. Pēc tehnikuma beigšanas uzņēmums «Māriete» Jelgavā meklēja brigadieru. Kad 1969. gadā atklāja šūšanas fabriku «Lielupe», sāku strādāt tur. Sāku kā piegriešanas ceha meistare, beidzu kā galvenā inženiere, direktora vietas izpildītāja. Lēnām virzījies uz augšu, bet darbs bija ļoti interesants. Fabrikā darbību sāka ārvalstu investors, kas izveidoja uzņēmumu «KLLT». Satiku daudz cilvēku, kas arī man kaut ko jaunu iemācīja, daudz braukājām pa ārzemju firmām. Pērn investors Latviju pameta. Filiāli Jelgavā izveidoja SIA «EK Auce», kuras saimnieki ir no Dānijas. Redzēs, kā būs. Lai gan esmu pensijā, vēl negribu apstāties.

Pilsētnieks vērtē

Kur vērsaties, ja jūsu mājā radusies avārijas situācija?

Antoniņa Kirinda, pensionāre: Atkarībā no situācijas – reiz koridorā izcēlās ugunsgrēks, tad zvanīju ugunsdzēsējiem, taču citos gadījumos noteikti vērsos pie Avārijas dienesta. Ar viņu darbu esmu ļoti apmierināta – strādnieki vienmēr ir atbraukuši ātri un nelaimi novērsuši.

Vjačeslavs Tupajevs, saimnieks skolā: Mājā, par laimi, avārijas situācijas vēl nav bijušas, taču, ja tādas rodas darba vietā, zvanu Avārijas dienestam. Sūdzēties par dienesta darbu nevaru – vīri vienmēr laicīgi atbrauc un visu korekti salabo, turklāt par to papildu nav jāmaksā. Apmierina, ka dienests pieejams 24 stundas dienā, pat brīvdienās.

Inese Kliedere, pārdevēja: Līdz šim nekas ārkārtējs nav atgadījies un galā esam tikusi paši. Man paveicies – ir gan vīrs, gan bērni un viņi kopā arī novērs visus nepatīkamus situācijas. Taču es zinu arī Avārijas dienesta telefonu, ja nu gadījumā būtu nepieciešama speciālistu palīdzība.

Ramona Juberte, intervētāja: Dzīvoju kopmītnēs, un parasti par visām nebijušām vēšām es nekustamā īpašuma pārvaldē. Lielas avārijas namā vēl nav piedzīvotas, bet sīkas, piemēram, sabojājusies duša vai krāns, meistari vienmēr laicīgi novērsuši.

Jevgenijs, strādā: Esmu zvanijis Avārijas dienestam. Protams, atbrauca un salaboja, tikai, manuprāt, šis pakalpojums bija pārāk ilgi jāgaida. Man vispār nepatīk pašreizējā sistēma, taču mūsu pilsētā diemžēl citam nav kam zvanīt.

«Jelgavas Vēstnesis»
Metiens – 28000 eks.
Iznāk ceturtdienās
Reģistrācijas apliecības
nr. 000703171

Izdevējs: «Zemgales INFO»
Adrese: Svētes iela 33 – 211,
Jelgava, LV – 3001
Galvenā redaktore:
Kristīne Langenfelde
Redakcija: tālr. 63048801,
e-pasts: redakcija@zi.jelgava.lv
Sludinājumi:
tālr. 63048803; 29551363,
e-pasts: sludinajumi@zi.jelgava.lv
www.jelgavasvestnesis.lv
«Zemgales INFO» birojs
tālr.: 63048800, fakss 63048807,
e-pasts: birojs@zi.jelgava.lv
Iespiests: SIA «Rene plus»

© Pārpublicēšanas gadījumā atsauc uz «Jelgavas Vēstnesi» obligāti.
Par sludinājumu un paziņojumu saturu atbild to iesniedzējs.

Ekspresjautājumi

Par brīvā laika nodarbēm sūdzēties laikam nevarat?

Ir tik daudz ko darīt! Mans hobijs ir dārzis, ko tagad ar bērnu palīdzību nedaudz pārtaisu un modernizēju. Bruģējam iebraucamo ceļu un vietu, kur dārzā galdū nolikt. Ar dārkopību nenodarbojos, audzēju puķes. Katrā gada laikā ir savs skaistums. Pavasarī narcises un tulpes, tagad puķenes tik skaisti zied, īrisi, tūlīt rozes saziedēs...Visas puķes ir mīļas, vispirms tās ar acīm samīļoju un tad kaut ko daru. Reizēm domāju, ka pietiktu ar pusslodzi, gribas brīvāk padzīvot, ne par ko nedomāt. Bet, kad atnāk uz darbu, privātā dzīve paliek aiz durvīm. Esot darbā, nevaru domāt ne par ko citu.

Ģimene ir meita un dēls, un četri mazbērni. Kādreiz jaunāko, desmit mēnešus veco mazmeitu, iznāk pieskatīt. Bet ar vecāko mazmeitu Elinu kopā ejam autoskolā. Kad vadīju KLLT, nevarēju sev atvēlēt laiku braukšanas apmācībām, bija ļoti stingrs režīms, diezgan vai pat vakaros būtu tikusi uz kursiem. Tagad darba laiks ir normētāks, dzīve nav tik saspringta.

Nupat zvanīja iepriekšējā partnere Brigita fon Lauere. Tātad joprojām uzurat sakarus?

Ar Brigitas kundzi 14 KLLT gados esam tā pieslēpējušās, ka gandrīz viena otras domas lasījām. Viņa man izrādījusi Eiropu, esmu bijusi Kannās, Itālijā, Monako, Spānijā, Šveicē, divas reizes biju Honkongā. Ļoti mīļa pilsētiņa ir Luneburga Vācijā, kur Brigita dzīvo un kur atrodas pasūtītājfirma «Lucia». Ļoti skaista kādreizējās Hanzas savienības pilsēta, atgādina mūsu Vecrīgu, iedzīvotāju skaits ir līdzīgs kā Jelgavā. Tur jūtos kā mājās. Ārzemju braucienos pabijuši arī citi darbinieki. Daudz vācu draugu palikuši Latvijā, kas šūšanas biznesu nomainījuši pret citu, ar viņiem turpinām satikties. Tās ir paliekošas vērtības. Jo vairāk draugu, jo interesantāk dzīvot.

Kas ir tās lietas, kuru dēļ jūtaties nelāgi?

Ir brīži, kad ir smagāk, grūtāk, bet ar to jāsadzīvo, jo vienmēr nevar būt tā, ka viss iet kā pa sviestu. Uztrauc mūsu politika. Daudzreiz pārdomāju, cik cilvēku bija kādreizējā Vieglās rūpniecības ministrijā un cik ir tagad. Tagad katram ministram ir tik daudz padomnieku, bet nekas nerisinās. Tas tracinā. Nu sāks runāt par štatu samazināšanu. Bet jau no sākuma tik daudz ierēdņu nevajadzēja, jo samazināt nav tik vienkārši, vēl kompensācijas jāmaksā. Nesaprotu, kāpēc e-lietas nevarētu pārzināt nodaļa Ekonomikas ministrijā, kāpēc vajadzīga atsevišķa ministrija? Laikam jau katrai partijai vajag savu skaitu ministru. Ne tikai attiecībā uz sevi, bet vispār nepatīk, ka no nopelnītās pensijas atvelk nodokļus. Šie cilvēki taču visu mūžu maksājuši nodokļus, no kuriem veidojusies pensija. Kāpēc vēl būtu jāmaksā nodokļi? Valsts negrib atteikties no ienākumiem, bet tas nav pareizi pret cilvēkiem.

Skaitļi runā

Jelgavas pašvaldības realizētie projekti 2007. gadā

Darbības jomas	Finansējuma apjoms, LVL	Darbības jomas	Finansējuma apjoms, LVL
Izglītība	1 619 925	Kultūra	65 636
Komunālā saimniecība	3 765 044	Sociālā sfēra	44 049
Civilā aizsardzība un drošība	408 446	Integrācija	31 367
Komerddarbības atbalsts	252 724	Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas	13 003

Jelgavas pašvaldības informācija

Mūsu paraolimpiešiem cerības uz medaļām

■ **Kristīne Langenfelde**

Izpildītie normatīvi zaļo gaismu startam Pekinas Paraolimpiskajās spēlēs devuši diviem mūsu invalīdu sporta un rehabilitācijas kluba «Cerība» sportistiem. Uz Pekinu, cerībā mājās pārvest medaļas, dosies vieglatlēti Ingrida Priede un Edgars Bergs.

Pagājušajā nedēļā viņi ar labiem panākumiem Vācijā startēja pēdējās sacensībās pirms paraolimpiādes – I.Priede izcīnīja zelta medaļu diska mešanā, bet E.Bergs – bronzu gan diska mešanā, gan lodes grūšanā.

Diemžēl mūsu trešajai vieglatlētei Ivitai Strodei paveicās mazāk – viņa uz sacensībām devās ar paaugstinātu temperatūru, tāpēc šoreiz startēt Pekinā nevarēs.

Kopumā Pekinas Paraolimpiskajās spēlēs Latviju pārstāvēs četri vieglatlēti, no kuriem divi

ir mūsējie, taču visu komandu veidos vēl 12 sēdvolejbolisti, neredzīgais cikstonis un pauerliftingists.

«Cerības» vadītāja Ruta Kļaviņa stāsta, ka tagad visai komandai sāksies nopietni treniņi un gatavošanās startiem paraolimpiādē. Jau no 1. jūlija sportistiem būs pirmā treniņnometne Aizputē, tad dažu dienu nometne Murjānos, no 28. jūlija rehabilitācijas nometne Vaivaros, bet 16. augustā vēl viena treniņnometne sāksies Aizputē.

«Šobrīd vēl nav īsti zināms, kad mūsējie dosies uz Pekinu. Visticamāk, tas notiks 28. vai 30. augustā, lai jau 6. septembrī mūsējie kopā ar savu treneri Maiju Ukstiņu varētu uzsākt startus paraolimpiādē,» piebilst R.Kļaviņa.

«Cerības» vadītāja atzīst, ka jebkuras sporta sacensības nav prognozējamas un to gaitā iespējami dažādi pārsteigumi. «Mēs, protams, ceram, ka gan Ingrida, gan Edgars mājās pārveidēs medaļas,» tā R.Kļaviņa.

Samazina higiēnas prasības bērnudārziem

■ **Anna Afanasjeva**

Higiēnas prasību samazināšanu pirmsskolas izglītības iestādēm Jelgavas izglītības pārvaldes vadītāja Gunta Auza vērtē kā nepieciešamu. Izmaiņas būtiski neietekmēs esošo iestāžu darbu, bet veicinās jaunu bērnudārzu attīstību.

Pagājušajā nedēļā valdība atspīrināja grozījumus Ministru kabineta noteikumos par pirmsskolas izglītības iestādēm nepieciešamo higiēnas prasību samazināšanu. Tie paredz samazināt prasības, nekaitējot bērnu veselībai, lai atvieglotu jaunu pirmsskolas izglītības iestāžu atvēršanu.

Oskars Šneiders no Veselības ministrijas Komunikācijas departamenta informē, ka turpmāk bērnudārzos atļaus apvienot garderobes divām viena vecuma bērnu grupām, katrā grupā, kurā uzturas bērni līdz trīs gadu vecumam, vairs nevajadzēs

nodrošināt vietu bērnu ratiņos novietošanai. Tāpat pirmsskolas iestādē, ja tajā iekārtots ēdināšanas bloks, vairs nevajadzēs atsevišķu vietu vai telpu trauku mazgāšanai un glabāšanai grupiņās, kurās uzturas bērni līdz trīs gadu vecumam. Savukārt telpa vai vieta veļas mazgāšanai iestādē būs jāierīko vienīgi tad, ja bērnudārzā tiks mazgāta veļa.

Izglītības pārvaldes vadītāja G.Auza atzīst, ka grozījumi Ministru kabineta noteikumos par sanitārās higiēnas prasībām bija nepieciešami, jo mainījušies atsevišķi šo iestāžu darbības organizēšanas pamatprincipi. Piemēram, arvien mazāk vecāku bērnu vecumā līdz trīs gadiem uz izglītības iestādi atved ratiņos. Arī veļas mazgāšanas pakalpojumu jau tagad gandrīz visas pilsētas iestādes pērk no pakalpojuma sniedzējiem. «Izmaiņas būtiski neietekmēs esošo izglītības iestāžu darbu. Tomēr, tā kā valstī un pilsētā jāattīsta pirmsskolas izglītības iestāžu tīkls, izmaiņas veicinās jaunu pirmsskolas izglītības iestāžu attīstību,» uzsver G.Auza.

Drīz varēs lidot vēja tunelī

(No 1.lpp.)

Baltijā izpletņlēcēju ir samērā maz – apmēram 300 aktīvi sportisti. Tas aizņems apmēram desmit procentu no tuneļa noslodzes laika. Papildus tam tuneļa saimnieki plāno organizēt izpletņlēcēju treniņnometnes ar pasauleslaveni sportistu dalību, viņi mācītu šejienes sportistus un citus interesentus.

R.Rūtentāls un I.Augstkalns jau ieguvuši starptautisko «Body Flait» asociācijas sertifikātu. Centrā ir akreditēta apmācības programma. Ikviens interesents šeit varēs iegūt zināšanas un pieredzi, nokārtot eksāmenu un saņemt sertifikātu, lai jebkurā tunelī pasaulē viņu uzņemtu kā sportistu, nevis kā interesentu.

Centram plānots piesaistīt arī

gaisa kara spēku struktūras, jo izpletņlēcējiem ir nepieciešami treniņi. Pagājušajā rudenī Pasaules militārajās spēlēs Indijā mūsu komanda pārliecinoši, ka labāki rezultāti ir tiem, kas vismaz pusi treniņu laika pavadijuši tuneļos.

Taču lielāko daļu vēja tuneļa apmeklētāju varētu veidot ģimenes, aktīvās atpūtas cienītāji un tūristi, kas grib pamēģināt, kā jūtas ķermenī brīvajā kritienā, kad vējš ceļ gaisā. Jautāts par cenām, R.Rūtentāls domā, ka tās būs konkurētspējīgas ar citiem tuneļiem, lai gan būves izmaksas dizaina un tehnoloģiju dēļ bijušas lielākas. Proti, Jelgavas tunelī būs modernāka un sarežģītāka tehnoloģija – vēju nepūtīs vienkārši gaisā, tas cirkulēs pa caurulēm.

Uzstādīs pirmo ceļa sfērisko spoguļi

Jau līdz 5. jūlijam Kārķu un Tērvetes ielā aģentūra «Pilsētsaimniecība» uzstādīs pirmo ceļa sfērisko spoguļi, taču jau šobrīd ar iedzīvotāju iniciatīvu tāds izvietots Olaines ielā, kas gan atvieglo izbraukšanu tikai no vienas privātmājas.

Foto: Ivars Veiliņš

■ **Kristīne Langenfelde**

Pēc Satiksmes kustības drošības komisijas lēmuma jau jūlijā pilsētā parādīsies pirmais ceļa sfēriskais spoguļis, ko paredzēts uzstādīt Kārķu un Tērvetes ielā, lai nodrošinātu labāku redzamību autovadītājiem, izbraucot no Kārķu ielas.

Pašvaldības aģentūras «Pilsētsaimniecība» direktors Andrejs Baļčūns skaidro, ka šis būs pirmais sfēriskais spoguļis, ko aģentūra plāno uzstādīt Jelgavā. «Agrāk, iespējams, šādi spoguļi pilsētā jau bijuši, taču, kopš darbojas aģentūra, šis būs pirmais gadījums. Izvērtējot

situāciju minētajās ielās, komisijas sēdē tika secināts, ka tur no satiksmes kustības drošības viedokļa stāvoklis ir viskritiskākais, tāpēc izšķirāmie par labu spoguļa uzstādīšanai,» tā A.Baļčūns.

To, vai pirmajam sfēriskajam spoguļim mūsu pilsētas ielās sekos arī citi, A.Baļčūns pagaidām komentē atturīgi. «Pirmkārt, būs jāizvērtē, vai pirmais uzstādītais sfēriskais spoguļis sevi attaisnos, tad arī varēsim lemt par nākamajiem soļiem.»

Jāpiebilst, ka aģentūra jau šobrīd apspriedusi variantus, kā spoguļi uz ielas pasargāt no vandāļiem. «Katrā ziņā tas pastiprināti tiks uzmanīts,» tā A.Baļčūns.

«Jelgavas Vēstnesis» gan pilsētā atrada vienu sfērisko spo-

guli – tas izvietots Olaines ielā, taču to, visticamāk, izvietojusi paši iedzīvotāji, lai atvieglotu izbraukšanu no sava pagalma.

Līdztekus ceļa sfēriskā spoguļa uzstādīšanai 11. jūnija Satiksmes kustības drošības komisijas sēdē vēl nolemts ātruma ierobežojošas zīmes izvietot Viktorijas ielā (ātruma ierobežojums 30 km/h), Ganību ielā no Lidotāju līdz Satiksmes ielai (ātruma ierobežojums 30 km/h). Tāpat nolemts demontēt ceļa zīmes «Dzelzceļa pārbrauktuve bez barjeras» pirms neizmantojamā dzelzceļa pārbrauktuves Garozas ielā, attiecīgi pārvietojot ceļa zīmi «Nelīdzens ceļš» pirms šīs pārbrauktuves ar darbības zonu 1,5 kilometri. Tiks arī demontēti dzelzsbetona signālstabiņi.

Skolēnu favorīte

(No 1.lpp.)

Ar meitenēm zēni sadzīvojot labi. «Arī viņas ir aktīvas un sportiskas – daļa spēlē basketbolu, daļa jāj ar zirgiem vai dejo. Salīdzinot ar zēniem, meitenes ir klusas un ļoti izdarīgas. Bet savā starpā viņi nestrīdas,» savu klasi raksturo G.Gaisa.

Viņa ir mājturības skolotāja. «Tas ir priekšmets, kas noder ikvienam, bet ar katru gadu vairāk meitenēm samazinās sadzīvisko iemaņu un prasmi ipatsvars. 5., 6. klases audzēknes nemāk iesiet diegam mezglu, skolēni neprot attaisīt konservu kārbas. Klasē visi cīnās par iespēju to darīt, jo mājās to nevajagot. Gatavot gan meitenēm patīk. Sākumā bija jācīnās, lai pēc tam sakārto darba vietu, nomazgā traukus, bet tagad jau pieradušas,» novērojusi skolotāja.

Arī G.Gaisas abas meitas mācās 3. pamatskolā. Vecākā Klinta agitējusi klasi un arī savu balsi atdevusi par savu audzinātāju. Arī Krista tā darīja. «Veikalā, kad balsojušas, viņām vaicāts, kāpēc nebalsos par mammu. Abas teikušas, ka es viņām nemācu nevienu priekšmetu,» atceras skolēnu favorīte.

Simboliski proklamēs Latvijas neatkarību

■ **Zane Auziņa**

Latvijas Institūts arī Jelgavā meklē talantīgus, aizrautīgus un mērķtiecīgus jauniešus, kam novembrī būs gods simboliski no jauna proklamēt Latvijas valsti. Jelgavas izglītības iestāžu vadītāji ieceri vērtē kā labu un vajadzīgu, tieša, nedaudz par vēlu sāktu.

Gatavojoties Latvijas 90 gadu svinībām, Latvijas Institūts sadarībā ar Valsts jaunatnes un iniciatīvu centru un Prezidenta kanceleju īsteno projektu «Latvija. Nākamie 90». Tā mērķis ir līdz rudenī gaidāmajām valsts svinībām atrast 90 jauniešus – apmēram tikpat cilvēku 1918. gadā fotogrāfējās slavenajā Viļa Rīdzinieka fotogrāfijā Nacionālajā teātrī –, kam būs gods simboliski stāties tautas priekšstāvju vietā un simboliski proklamēt valsts neatkarību, kā arī sniegt savu redzējumu par Latviju nākamajos desmit gados.

«Aicinu skolas, interešu izglītības centrus un nevalstiskās organizācijas būt aktīviem un līdz 15.

septembrim pieteikt pēc iespējas vairāk talantīgu jauniešu, kas mācās no 1. līdz 12. klasei,» teic Latvijas Institūta vadītājs Ojārs Kalniņš.

Paredzēts, ka 17. novembrī izraudzītie 90 jaunieši kāps uz Nacionālā teātra skatuves, bet 18. novembrī pasākums tiks translēts Latvijas Televīzijā. Ir iecere vēlāk sekot līdzi tam, kā jauniešu solījumi tiek īstenoti dzīvē, un viņus izmantot arī kā pamatu, gatavojoties valsts simtgades svinībām.

Savukārt skolu vadītāji šo ideju, lai arī uztver pozitīvi, neslēpj, ka tā sāka par vēlu. Tā Jelgavas 4. vidusskolas direktors Agris Celms uzskata, ka vasaras brīvlaikā izziņāt tos labākos ir gandrīz neiespējami, tāpēc darbu vajadzēja sākt vismaz aprīlī. Tikmēr citu skolu vadītāji ir cerīgāk noskaņoti un daži no viņiem kaut uzreiz gatavi nosaukt savus labākos. Pagaidām no Jelgavas nevienš pieteikums konkursam nav saņemts.

Precīzāku informāciju par konkursa nosacījumiem var iegūt interneta mājas lapā: www.lv90.lv.

Īsi

■ Valsts emeritētā zinātnieka nosaukumu, ko piešķir izcilēm, starptautiski atzītiem Latvijas zinātniekiem pēc aiziešanas pensijā, saņēmuši pieci Latvijas Lauksaimniecības universitātes pārstāvji. LLU mājas lapa internetā ziņo, ka Valsts emeritēto zinātnieku padome Valsts emeritētā zinātnieka nosaukumu šogad piešķirusi: Dr.sc.ing. Voldemāram Labrencim (Lauku inženieru fakultāte); Dr.sc.ing. Līgai Skudrai (Pārtikas tehnoloģijas fakultāte); Dr.habil.oec. Aleksandram Vedļam (Ekonomikas fakultāte); Dr.med.vet. Jānim Blūzmanim (LLU biotehnoloģijas un veterinārmedicīnas zinātniskais institūts «Sīgra»); Dr.habil.agr. Guntaram Grīnblatam (LLU Zemkopības zinātniskais institūts).

■ Kādā mazdārziņā Jelgavas rajona Glūdas pagastā konstatēta bakteriālā iedega. Tā fiksēta mazdārziņā, kas pērn bija noteikts kā buferzona jeb pastiprināts uzraudzības zona. VAAD pieņēmusi lēmumu uzdot īpašnieci šos kokus likvidēt. Ja īpašniece to nedarīs, dienests lems par tālāko rīcību. Nav izslēgts, ka iedega varētu būt skārusi arī citu īpašnieku blakus esošos augļu kokus. Šopavas VAAD inspektori veic uzraudzību bakteriālo iedegu perēkļos reizi mēnesī, kā arī regulāri uzrauga, vai bakteriālā iedega šogad nav skārusi augļu kokus perēkļu buferzonā. Slimības aprakstu ar attēliem ir iespējams saņemt VAAD reģionālajās nodaļās, kā arī VAAD mājas lapā internetā: www.vaad.gov.lv, sadaļā «Augu karantina».

■ 3. jūlijā pulksten 18 Pils salā pie LLU risināsies slāvu saulgriežu svētki «Kupalle». Sabiedrības integrācijas biroja speciāliste darbam ar jauniešiem Jelena Grīse stāsta, ka slāvu saulgriežu svētki «Kupalle» ir vieni no ievērojamākajiem baltkrievu gadskārtu ieražu svētkiem. «Katoļi tos atzīmē naktī no 23. uz 24. jūliju, savukārt pareizticīgie – no 6. uz 7. jūliju. Pateicoties kristīgās baznīcas aktīvai līdzdarībai, paralēli īstenajam svētku nosaukumam – Kupalle – tos sāka dēvēt arī par Ivana Kupalles svētkiem, Jāņu dienu vai vienkārši Jāņiem,» tā J.Grīse. Koncertā piedalīsies tautas deju kolektīvs «Ivuška» (Rīga), baltkrievu ansambļi «Svitanako» (Visagins, Lietuva), kā arī Jelgavas baltkrievu biedrības ansambļi «Ļanok». Pēc tam – zaļumballe. Pasākumu organizē Jelgavas pilsētas un rajona baltkrievu biedrība «Ļanok» un Sabiedrības integrācijas birojs, atbalsta – aģentūra «Kultūra».

■ Turpinās pāreja uz astoņciparu numuriem. Tālruņa numuriem, kas sākas ar cipariem 81, aiz otrā cipara būs jāliek nulle. Tas nepieciešams, lai turpinātu jau iesāktu pāreju uz astoņciparu formāta tālruņa numuriem visā valstī. Visiem Latvijā reģistrētajiem fiksētajiem tālruņa numuriem priekšā jāpievieno cipars 6. Taču, lai novērstu situāciju, ka dalītās maksas tālruņa numuri pārklājas ar publisko fiksēto telefonu tīkla numuriem, telefonu numuriem, kas sākas ar 81XXXXX, aiz otrā cipara jāpievieno papildus indekss 0. Pāreja uz astoņciparu tālruņa numuriem publisko fiksēto elektronisko sakaru tīklos Latvijā sāks 2007. gada 1. februārī. Projekts noslēgsies 31. jūlijā. No 1. augusta visi tālruņa numuri Latvijā būs no astoņiem cipariem.

■ Jau jūlijā jaundibinātā Jelgavas jauniešu biedrība «Cepums» sāks uzņemt filmu par etnisko minoritāšu un brīvprātīgā darba veicēju kultūras vērtībām un tradīcijām Zemgales reģionā. Filmu paredzēts sagatavot projekta «Starpkultūru dialogs – mūsu ikdiena» gaitā, kas uzsākts jau maijā un ilgs līdz pat decembra beigām. Tā būs filma par etnisko minoritāšu un brīvprātīgā darba veicēju kultūras vērtībām un tradīcijām. Ar filmas palīdzību reģionā paredzēts veicināt starpkultūru dialogu.

Kristīne Langenfelde

Nr.6 (10)

KOPĀ

SABIEDRĪBAS INTEGRĀCIJAS FONDS
Sabiedrības integrācijas fonda atbalstīts projekts

Jaunā specialitāte ļauj atrast darbu

■ **Kristīne Langenfelde**

Īsi pirms Līgo svētkiem Jelgavas Amatu vidusskolā 2. kvalifikācijas šuvējas specialitāti ieguva 13 audzēknes – viņas arodu apguva projekta «Kopā!» gaitā izveidotajā kursa programmā, kurā bez maksas mācības varēja uzsākt cilvēki bez iepriekšējās izglītības ierobežojumiem.

Vesela mācību gada garumā sievietes apguva gan teoriju, gan praksi, lai, nokārtojot eksāmenu, iegūtu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu. Mācības uzskā 20 audzēknes.

Pasniedzēja Rasma Kutkovska neslēpj – visas audzēknes šeit bija nākušas mācīties ar lielu motivāciju un apziņu, ka iegūtās zināšanas viņām noderēs.

Lielākā daļa no sievietēm jau ilgstoši bija bez darba, tāpēc apgūtā specialitāte vairākām sniegs iespēju atrast darbu. Kā sava veida starta platforma

iespējai sākt strādāt par šuvēju viņām bija prakse vairākos Jelgavas šūšanas uzņēmumos. Arī SIA «EK Auce» un SIA «Daiga» vadītāji atzīst, ka prakses laikā bija jūtama atšķirība starp šīm kursantēm un Amatu vidusskolas audzēknēm. «Ja jaunās meitenes, kas tikko pēc pamatskolas sākušas apgūt šuvējas specialitāti, vēl isti neapzinās mācību nozīmi un varbūt ne vienmēr ir motivētas darbam, tad no projekta dalībniecēm neapšaubāmi bija jūtams, ka viņas tiešām vēlas apgūt šo profesiju – viņas ar daudz lielāku akurātību ķērās klāt darbam, gribēja iemācīties pēc iespējas vairāk. Bija pat tādas, kas pēc prakses uzņēmumā jautāja, vai drīkst vēl kādu reizi atnākt uz uzņēmumu un vienkārši tāpat bez atlīdzības te papildināt savas šuvējas iemaņas, varbūt uzsākt strādāt,» stāsta uzņēmēji.

Arī pašas audzēknes vienbalsīgi apgalvo, ka mācības šuvēja profesijā bijušas tā vērtas. «Līdz šim biju apgūvusi pārdevējas kursus, arī angļu valodu pamācījusies, bet šķiet, ka šīs

zināšanas tā arī paliks tikai «uz papīra», taču apgūtā šuvējas specialitāte, visticamāk, būs pirmā, kas tiešām būs lietderīga. Jūtu, ka man patīk tā lieta – protams, šobrīd šūju vien sev, bet nākotnē tas varētu būt arī mans maizes darbs. Labāk gan izvēlētos strādāt kādā salonā par šuvēju, jo rūpnieciskā ražošana man isti netiek – gan fiziski, gan morāli grūtāk,» spriež Kirīna Platenberga.

Citādi domā Biruta Lisovska – viņa vēl nevēlās tik stipra, lai strādātu patstāvīgi, taču kādā rūpnieciskās šūšanas uzņēmumā darbu sāktu labprāt. «Es jau divus gadus esmu bez darba un zinu, cik grūti to ir atrast, bet tagad man būs specialitāte. Šeit iegūtās zināšanas patiesi ir plašas – gan jaunākās tehnoloģijas, gan šūšanas tehnika: es jutu, kā mainījās manas prasmes, un tas ir fantastiski,» tā Biruta.

Aija Saulāja mācību lietderību novērtē ļoti augstu. «Tā bija iespēja, ko būtu grūti neizmanto. Atceros, ka tikai pēc pirmajām publikācijām presē par šiem kursiem uzzināja manas drau-

Visa mācību gada garumā nu jau 2. šuvēju kvalifikāciju ieguvušās kursantes ne tikai teorētiski mācījās – tapa arī virkne praktisku darbu. Kā viņas pašas smeļ – sevi «apšuvušas» jau sen: bikses, svārki, kostīmi, blūzes, pat pidžamas, taču galvenais – tas viss pašu darbs. Vēl pirms pusgada lielākajai daļai no viņām šādi veikumi būtu neiedomājami.

Foto: JV

dzenes un pirmā reakcija bija: «Kur tu kaut ko tādu atradi?! Tas laikam tikai izredzētajiem – bez maksas tādu specialitāti apgūt!» Tā jau ir – cilvēki laikam ir pārāk kūtri, lai paši paintere-

sētos, sekotu līdz informācijai: šo mācību programmu varēja apmeklēt ikviens, ja atbilda nosacījumiem. Pašlaik ir tik daudz piedāvājumu, bet cilvēki izvēlas sēdēt mājās, un es to

nesaprotu. Manuprāt, sievietēm šādas jaunas lietas izmēģināt būtu pat nepieciešams – tā ir vides maiņa, jauna sabiedrība, jaunas zināšanas. Lieliski!» tā A.Saulāja.

Skolēni iemēģina roku arodā

Tirdzniecības menedžments

Visas trīs meitenes – Jekaterina Fedorenko, Jeļena Tarasova, Jevgeņija Blaže – apguva tirdzniecības menedžmenta iemaņas un nodarbību laikā saņēma arī sertifikātu darbam ar kases aparātu. Kaut arī sākumā viņas uz menedžmenta nodarbībām nāca tikai tāpēc, ka iepatīkās nosaukums, bet pārējie – frizieris, konditors un pavārs – šķita pārāk zināmi, tagad divas no viņām pat ļoti spēj iedomāties nākotnē mācīties Amatu vidusskolā un strādājam tirdzniecības jomā.

Citādi ir Jeļenai, kura zina, ka mācības turpinās augstskolā, taču viņa iesaka ikvienam skolēnam izmantot šādu iespēju kaut vai tikai tāpēc, lai paplašinātu redzesloku.

Pavāri

Elīna Antosenkova pierunāja savu draudzeni Viktoriju Trokšu atnākt viņai līdzī uz pavāru nodarbībām, bet pēc četrpadsmit mēnešu kursiem Viktorija paziņoja: es mainu skolu!

«Man šeit ļoti patīk, mācības ir interesantas, turklāt man padodas daudz labāk nekā Valsts ģimnāzijā. Tāpēc parunāju ar mammu. Mēs nolēmām, ka 9. klasē mācības turpināšu šeit kā pavāru palīgs. Mamma mani atbalsta, jo viņa arī piekrit, ka jāpārcējas, kas patiešām interesē un patīk. Var teikt, ka šīs nodarbības pilnībā būs mainījušas manu dzīvi – esmu pārliecināta, ka mācišos to, kas padodas,» piebilst Viktorija.

Arī Elīna neslēpj, ka Amatu vidusskola un pavāru arods būs viņas nākotnes izvēle. «Ja ir iespēja šādi pamēģināt, tas noteikti jāizmanto – tikai tad var saprast, kas tevi saista un kas ne.»

Frizieri

Jūlija Borisova, Anžela Krilova un Dmitrijs Novašs nu sevi var saukt par jauniem Amatu vidusskolas audzēkņiem – viņi atnāca uz frizieru nodarbībām, saprata, ka patīk, un tagad pēc 9. klases beigšanas jau gatavi sākt mācības šeit.

Anžela un Jūlija līdz šim bija tikai draudzenēm matus krāsojušas, bet griezt vēl baidījās. Tagad nodarbībās sapratušas ne tikai to, ka arī krāsošana bijusi nepareiza, bet nu jau gatavas ņemt šķēres rokās. Piemēram, Anžela pirms šīm nodarbībām zinājusi, ka nāks mācīties uz Amatu vidusskolu, taču nez vai iemesls bijis pareizais. «Man te mācās puisis, un gribējās, lai mēs būtu vienā skolā, taču par profesiju vēl nedomāju. Tagad var teikt, ka šīs nodarbības man patiesi ir palīdzējušas saprast, ko es gribu – mācīties nākšu ne tikai puīša dēļ, bet tāpēc, ka man ir radusies interese par friziera profesiju,» atzīst Anžela.

Ar Dmitriju ir citādi – viņa tante ir friziere, un viņš, gadiem sekojot tantes darbam, sapratis: gribu būt frizieris. Nodarbības viņa domas nostiprinājušas.

■ **Kristīne Langenfelde**

Vasaras sākums ir laiks, kad vairums devītklasnieku dodas savas nākamās profesijas meklējumos – izvēlēties arodu vai vidējo izglītību, ja arodu, tad kādu. Šķiet, ka vismaz 77 skolēniem izvēle nu ir krietni vieglāka, jo šogad pirmo reizi interešu izglītības formā Jelgavas Amatu vidusskolā 7. – 9. klašu audzēkņi apguva pirmās iemaņas kādā no specialitātēm, tā gūstot pārliecību, vai tā ir gana saistoša, lai izvēlētos to mācīties pēc pamatskolas beigšanas.

Izrādās, ka iniciatīva šādām interešu izglītības nodarbībām nākusi no Jelgavas domes priekšsēdētāja Andra Rāviņa un Izglītības pārvaldes vadītājas Guntas Auzas. «Tā bija lieliska ideja, ko mums nebija grūti realizēt,» atzīst Amatu vidusskolas direktors

viens Aleksandrs Lazarevs.

Galvenā doma bija ļaut 7. – 9. klašu skolēniem ielūkoties dažādās profesijās, izprast to nozīmi un atbilstību savām spējām. «Pedagogi izveidoja interešu izglītības programmas, kurās četru

mēnešu garumā savas pirmās iemaņas skolēni varēja gūt friziera, konditora, pavāra, tirdzniecības menedžmenta un metālapstrādes arodos,» stāsta A.Lazarevs.

Skolēnu atsaucība pārsteidza pat pašus idejas autorus – interešu programmās sākumā pieteicās 112 skolēni, kuri vakara stundās pēc mācībām skolā devās uz Amatu vidusskolu, lai izziņātu interesējošo profesiju. Vislielāko interesi jaunieši izrādīja par konditora, pavāra un friziera arodu.

Skolēni visi kā viens atzīst, ka ar aizrautību nākuši uz nodarbībām – pirmkārt, tāpēc, ka tā bija iespēja uzzināt pilnīgi ko jaunu, otrkārt, – mācības notikušas nepiespiestā

gaisotnē, visi pasniedzēji bijuši ļoti atsaucīgi, pretimnākoši, ieinteresēti.

«Ir skaidrs, šāda ideja jāturpina arī nākamajos gados – skolēniem tas ir liels atbalsts nākotnes profesijas meklējumos. Protams, neiztikt bez pašvaldības palīdzības – jāuzsver, ka arī šoreiz ideju realizēt bija iespējams, pateicoties pašvaldības finansiālam atbalstam, jo skolēniem visas nodarbības bija bez maksas. Jāpiebilst, ka šādu iespēju saviem skolēniem pagaidām spēj piedāvāt tikai divas Latvijas pilsētas – mēs, Jelgavā, un Daugavpilī,» tā direktore Edīte Bišere.

Nepieciešamību iesākt turpināt apliecina arī sko-

lēnu sacītais – lielākā daļa no viņiem šeit atnākuši nejauši, draugu pierunāti, un arī nodarbību izvēle bijusi visai interesanta – piemēram, daļa audzēkņu, kas ielūkojās tirdzniecības menedžmenta specialitātē, to izvēlējās vien tāpēc, ka viņus saistījis vārds «menedžments», taču, kas aiz tā slēpjas, zināms nebija. Kāda cita meitene izvēlējusies friziera nodarbības, bet pēc laika sapratusi, ka tas viņu neinteresē un ar aizrautību sākusī darboties konditoru nodarbībās. Tas viss tikai apliecina, ka skolēniem ir visai mazs priekšstats par to, kāds varētu būt viens vai

otrs apgūstamais arods. Ja jau pēc pamatskolas beigšanas, iestājoties arodskolā, izvēle jābalsta tikai uz nejaušības principa, varbūtība, ka jaunietis apgūs to, kas viņam patiesi interesē, pamatīgi sarūk. Tieši tāpēc šādas nodarbības, vēl pamatskolā mācoties, dod daudz lielāku garantu, ka jaunietis vēlāk apgūs profesiju tāpēc, ka tā viņu patiesi interesē.

Un interese jauniešiem ir. Piemēram, pēc šo nodarbību beigšanas vairāki jaunieši jau skaidri sapratuši, ka viņi mācības turpinās Amatu vidusskolā, un zina arī to, kāda specialitāte viņiem interesē.

ВМЕСТЕ

Nr.6 (10)

Не лишайте ребенка прав

В последнее время многие средства массовой информации обращают внимание на то, что в Латвии значительно снизились темпы натурализации. Тем не менее, в государстве работают структуры, в задачу которых входит решение вопросов, связанных с получением гражданства.

Одной из них является Управление натурализации. С руководителем Елгавского регионального отделения Сильвией Кауфелде мы поговорили о главных задачах учреждения.

– Госпожа Кауфелде, какие вопросы решает Елгавское региональное отделение Управления натурализации?

– В сфере нашей компетенции находятся все вопросы, связанные с процедурой получения и лишения гражданства. Именно мы проводим в установленном законом порядке экзамены по государственному языку и истории Латвии, сдача которых предшествует натурализации. Также мы представляем Управление натурализации в Земгальском окружном суде в делах, связанных с лишением гражданства.

– А за что можно лишиться латвийского гражданства?

– В подавляющем большинстве случаев это происходит по причине принятия гражданином Латвии подданства другой страны, поскольку наше законодательство не предусматривает двойного гражданства. Есть, конечно, исключения, но

в повседневной работе нам с ними приходится сталкиваться очень редко.

Ежемесячно Земгальский окружной суд рассматривает 2-3 дела, и в основном они касаются именно отказа от гражданства Латвии теми, которые стали подданными других государств.

– А сколько людей желает стать гражданами Латвии?

– С начала текущего года мы получили 113 заявлений. А всего за 13 лет работы Елгавского регионального отделения Управления натурализации их было подано 9 883.

– Учитывая наличие в Елгаве более 14 000 неграждан это не так уж и много.

– Не берусь давать оценки, но, основываясь на опыт работы, могу сделать кое-какие выводы. Процесс натурализации носит волнообразный характер. Последний всплеск активности был отмечен в 2004 году в связи со вступлением Латвии в Евросоюз. Люди желали стать полноправными членами боль-

шой европейской семьи, что способствовало повышению их мотивации. Сейчас ситуация стабилизировалась, и количество поданных заявлений отвечает потребностям неграждан.

– Каковы основные причины, побуждающие людей натурализоваться? И каковы основные трудности?

– Большинство претендентов на латвийское гражданство руководствуются желанием стать полноправными членами общества и окончательно юридически оформить свои отношения с государством. Также гражданам проще решать вопросы наследования собственности, приобретения недвижимости и так далее.

Что касается трудностей, то, на мой взгляд, основным препятствием является недостаточное знание латвийского языка. В первые годы восстановления независимости Латвии государство вкладывало большие средства в языковое образование. Сегодня это прерогатива

самоуправлений. Например, елгавское самоуправление организовало не просто курсы изучения латвийского, а целую школу для будущих граждан. Ее выпускники с успехом сдают экзамены и получают гражданство.

– Каков возрастной состав претендентов?

– Конечно, в основном это люди экономически активного возраста – от 18 до 50 лет. Категория от 18 до 30 лет составляет около 30% новображдан, от 30 до 40 – около 20%, от 40 до 50 – тоже около 20%. Остальные 30% получают гражданство другими путями – в порядке регистрации или путем присвоения гражданства. Среди последних 30% большинство составляют выпускники школ, получивших образование на латвийском языке, а также лица, родившиеся на территории Латвии после 1991 года.

На последней категории хотелось бы остановиться особо. Меня волнует тот факт, что в Елгаве сегодня около 500 детей, родители которых не спешат регистрировать их как граждан Латвии. Связано это с тем, что многие слышали о порядке безусловного предоставления гражданства детям, родившимся после 1991 года. Но не все знают, что для этого необходимо прийти к нам и выразить соответствующее желание. Мы ведь не можем угадать, хотят ли родители ребенка этого! Поэтому хочу еще раз напомнить: если у вас родился малыш, только от вас зависит, будет ли он полноправным гражданином или нет. Не лишайте ребенка его законных прав!

– Спасибо, госпожа Кауфелде, за беседу и успехов вам!

Стать гражданкой было моим желанием

Если людям пожилым пройти натурализацию нелегко, то для молодых это не составляет проблемы.

Тем более, что им, только вступающим во взрослую жизнь, как никому другому важно пользоваться всеми правами, предоставляемыми латвийским государством. Ученица 5-й средней школы Ольга Матоне стала гражданкой Латвии в ноябре 2007 года.

– Ольга, скажите, что подвигло вас принять гражданство Латвии? Какова мотивация?

– Я родилась здесь, живу сейчас и никуда уезжать не собираюсь. Буду учиться в Латвии, работать, и ни с какой другой страной свою судьбу пока связывать не думаю. Поэтому то, что я не имела статуса полноправной гражданки, было в какой-то мере несправедливо. Вот я и решила не ждать помощи от кого-то, а самостоятельно исправить положение. Теперь я могу в какой-то мере участвовать в

управлении государством путем голосования на выборах. Мне ведь тоже не все равно, кто будет у власти и как будет управлять государством.

– Вы собираетесь работать в последствии в государственных структурах, например, стать чиновником?

– Пока я думаю пойти учиться на экономиста. Эта профессия мне нравится, тем более, что по математике у меня всегда оценки были лучше, чем по гуманитарным предметам. А там будет видно, куда трудоустроиться.

– С латвийским языком

проблем нет?

– Никаких! Конечно, ощущается недостаток общения, поскольку большинство друзей – русскоязычные, и в семье мы говорим по-русски. Но когда необходимо, я с легкостью перехожу на латвийский язык и говорю на нем практически без акцента.

– Когда вы еще не являлись гражданкой Латвии, сталкивались ли вы с какими-либо неудобствами, связанными с отсутствием статуса?

– Нет, не сталкивалась. Никакой дискриминации или других неудобств я не ощущала. Так что решение мое было вызвано не какими-либо внешними факторами, а только внутренним убеждением, что это сделать необходимо, что это правильно.

– Читаете ли вы латвийские книги, смотрите ли латвийские телепрограммы, слушаете ли латвийскую музыку? То есть, в каком информационном пространстве вы живете?

– Я не делаю различия между

информацией на основе того, на каком языке она преподносится. Если я переключаю телеканалы, то останавливаюсь на том фильме или передаче, которые мне интересны независимо от языка вещания. То же самое относится к книгам и журналам – я читаю свободно и по-русски, и по-латышски. А что касается музыки, то для меня главное – именно музыка, пусть песня звучит на испанском или французском.

– А кто вы по национальности? Что вы указали в паспорте?

– Я белоруска, и в паспорте указала эту национальность. Считаю, что своими корнями нужно гордиться, но не заискивать на данном вопросе. Если человек мне приятен, я буду с ним общаться, если нет, не буду. И совершенно не важно, к какой национальности он себя причисляет. Я людей по этому признаку не разделяю. Хотя полностью одобряю построение и дальнейшее развитие в Латвии мультикультурного общества. Так обстоят дела во всей Европе, а мы являемся ее частью.

Уважаемые горожане и гости Елгавы!

3 июля с 18.00 до 22.00 в г. Елгава на острове Пилс (возле Елгавского Сельскохозяйственного университета)

Состоится славянский праздник летнего солнцестояния Купалле. Купалле и по сей день является одним из самых почитаемых праздников у белорусов, что свидетельствует о его сильной энергетике. Купалле – по-настоящему языческий праздник в честь летнего солнцестояния. Его аналоги существуют почти во всех странах мира, у всех племен и общин.

Католики отмечают праздник в ночь с 23 на 24 июня, православные – с 6 на 7 июля. Благодаря активной деятельности христианской церкви, наряду с исконным названием Купалле стали использоваться и другие – Иван Купала (синтез языческого и христианского), Ян, Иванов день.

Старинные традиции хорошо сохранились и дошли до наших дней. Главный смысл Купалля – очищение и тела от всего темного и непонятного, от ненужных действий, от злости и несчастий. Выбрасывайте черные мысли из своей души, подметите ее запылившиеся уголки, выгоните из жизни все ненужное и со спокойной совестью идите праздновать Купалле. Ведь он бывает только раз в году.

В программе праздника 3 июля:

1. Концерт.

2. Танцы, народные гуляния.

В концерте принимают участие: коллектив народных танцев «Ивушка» (Рига), ансамбли белорусской песни «Лянок» (Елгава) и «Свитанак» (г. Висагинас, Литва).

Организаторы мероприятия:

Елгавское городское и районное белорусское общество «Лянок» и Бюро общественной интеграции.

Финансовая поддержка:

Елгавская городская Дума, Агентство Елгавского городского самоуправления «Культура».

Конкурс эссе «Что хорошего я могу сказать про...»

Завершился конкурс эссе «Что хорошего я могу сказать про латыш/русских?» Многие елгавские школьники выразили свое мнение по данной теме, представили читателям свое, молодежное мнение. Русские школьники писали о латышах, латышские – о русских. Все эссе оценивало компетентное жюри в составе: председателя Елгавской Думы Андриса Равиньша, руководителя Бюро общественной интеграции Риты Вецитране, главного редактора газеты «Новая газета» и портала novaja.lv Андрея Муравьева, депутата Сейма Байбы Ривжи, редактора портала rus.delfi.lv Анатолия Голубова, ассоциированного профессора Рижского университета им. Страдыня Сергея Крука и председателя Управления натурализации Ейжени Алдермане. Свое мнение о конкурсе и участвовавших в нем эссе выразил и президент Латвии Валдис Затлерс.

Эссе были опубликованы на портале novaja.lv и в специальном приложении к газете «Новая газета». По окончании конкурса была выпущена книга, в которую вошли все эссе. 27 мая 2008 года в 15.30 в Центре образования взрослых (ул. Светес, 33, Большой зал) состоялась презентация и награждение победителей конкурса.

Конкурс был организован Елгавским Бюро общественной интеграции в сотрудничестве с газетой «Новая газета» и порталом novaja.lv. Финансирование обеспечили Елгавская ассоциация национально-культурных обществ и Елгавская городская Дума.

Список лауреатов

Первое место:

- Андрей Шуркус (9-й класс, 2-я основная школа-интернат)
- Байба Рога (гимназия Спидолы, 12-й класс)

Второе место:

- Юлия Кукша (11в класс, 5-я ср.школа)
- Руте Клейна (гимназия Спидолы, 12-й класс)

Третье место:

- Артем Шеля (12с класс, 5-я ср.школа)
- Илзе Лауринайте (гимназия Спидолы, 12-й класс)

Специальные призы

- Андрис Равиньш от имени Думы награждает:
- Марту Пуките (гимназия Спидолы, 12-й класс)
- Ольгу Хоминскую (11в класс, 5-я ср.школа).

Награда от имени профессора, депутата Сейма Байбы Ривжи:

- Элина Микельсоне (гимназия Спидолы, 12-й класс).

От имени руководителя Управления натурализации

Ейжени Алдермане:

- Станислав Филатов (11в, 5-я ср. школа).

От имени Елгавской ассоциации национально-культурных обществ:

- III место – Вита Мешкауска (10а, 4-я ср.школа) и Ульяна Салий (12с, 6-я ср.школа).
- II место – Том Муйжниец (11м2, Государственная гимназия) и Ольга Маслова (11в, 5-я ср.школа).
- I место – Кристине Зыкунова (гимназия Спидолы, 12-й класс) и Марк Нагорнюк (10а, 5-я ср.школа).

По результатам голосования на портале novaja.lv:

- III место – Кристине Станга (11-й класс, гимназия Спидолы) и Ксения Найденок (12с, 5-я ср. школа).
- II место – Кристине Билецка (10-й класс, гимназия Спидолы) и Алина Коледа (10-й класс, гимназия Спидолы).
- I место заняли Элга Кузина (10-й класс, гимназия Спидолы) и Виталий Силин (10-й класс, гимназия Спидолы).

Izvedam būvgružus.
Piedāvājam visu veidu
birstošās kravas
(zeme, grants utt.).
Tālrunis 29110661 (Mārtiņš).

JUMTS MANAI MĀJAI

- ✓ tērauda jumtu un sienu profili
- ✓ lietus ūdens notek sistēmas
- ✓ skārda izstrādājumi
- ✓ jumta logi
- ✓ celtniecības plēves
- ✓ bezmaksas konsultācijas un aprēķini

Mātera iela 74, Jelgava
Fakss 63025154; mob. 26453111
jelgava@toode.lv

Jelgavas
Zinātniskajā bibliotēkā
(Akadēmijas ielā 26)
piedāvājam izmantot
LURSOFT datu bāzes.
Tāl. 63046713,
e-pasts: info@jzb.lv

JELGAVAS DOME

Saskaņā ar Jelgavas domes 2008.gada 19.maija lēmumiem Nr.8/5, Nr.8/6, Nr.8/7 tiek nodota sabiedriskai apspriešanai detālplānojuma 1.redakcija:

- teritorijai **Zīles ceļā 4** (kadastra Nr.0900 020 0001, platība 42 390 m²);
- teritorijai **5.līnijā 30** (kadastra Nr.0900 021 0252, platība 22 135 m²);
- teritorijai **5.līnijā 34A** (kadastra Nr.0900 021 0091, platība 21 300 m²).

Sabiedriskās apspriešanas 2.posma termiņš - no 17.07.2008. līdz 07.08.2008. Interesenti (fiziskās un juridiskās personas) var iesniegt rakstiskus priekšlikumus detālplānojumu izstrādāšanai Jelgavas domes ēkā Lielajā ielā 11, Informācijas aģentūrā, katru darba dienu no plkst.8 līdz 12 un no 13 līdz 17, piektdienās no plkst.8 līdz 12 un no 13.30 līdz 14.30. Detālplānojumu izstrādes vadītāja – Attīstības un pilsētplānošanas pārvaldes vadītāja G.Ošite, tālr.63005569.

Privātais bērnudārzs «Pīlādītis»
Pērnavas ielā 16, Jelgavā,
uzņem 2002. - 2003.gadā dzimušos bērnus 5-6 gadīgo grupās ar latviešu un krievu valodas apmācību.
Tāl. 63021591, mob. 26448426

VEIKALS JŪLĪTES PASAULE

Baloni ar hēliju
Balonu pušķi un kompozīcijas
Dāvanu saiņošana
Karnevāla tērpi un aksesuāri
Kāzu un citu svētku dekorēšana
Suvenīri «Jociņi» un plaušķenes

VISS JŪSU SVĒTKIEM

Meiju ceļš 2, Jelgava. Tālrunis 29161415, 26181619

SIA «WALDBRUDER» iepērk
Jelgavas rajonā par augstām cenām
briestaudzes un ciršanas vecumu sasniegušas
audzes īpašumā.
Nodrošinām dokumentu formēšanu un garantējam likumdošanas
normu ievērošanu. Izskatīsim visus piedāvājumus.
Tāl. 26526687 vai 29421164

PĀRDOD MALKU
Pārdod skaldītu alkšņa malku!

Krava var būt sakrāmēta vai sabērta.
Kravas minimālais daudzums
- 5 m³ -
ZVANIET: 26 498 491

Jelgavas Mākslas skola
VASARAS STUDIJA
01.07.2008. - 31.08.2008.

- ⊙ Interesantas, radošas mākslas tehnikas
- ⊙ Netradicionāli mākslas paņēmieni
- ⊙ Zīmējumi ar ķīseli
- ⊙ Forma un veidošana
- ⊙ Krāsas, faktūras un materiāli

Aicinām pieteikties grupās
6-9, 10-12 un 13-17 gadus vecus bērnus un jauniešus
Nodarbības notiks Mākslas skolā 2 reizes nedēļā
Interesenti informāciju var saņemt Mākslas skolā,
kā arī zvanīt studijas vadītājai Ilzei pa tālr. 29739493

LATVIJAS MĒRĒNIKU GRUPA
SIA GEOMETRS
www.mernieks.lv

- Topogrāfija
- Robežu plāni
- Būvāris
- Zemes sadales projekti

Akadēmijas iela 19-127,
Jelgava, LV-3001
Tāl.: +371 63021434
Fakss: +371 63007332
Mob.: +371 29397477
e-pasts: geometrs@geometrs.lv
www.geometrs.lv

mērāmiessamērāmiessamērām

Stabila nākotne.
Hipotekārais kredīts Hansabankā

- Aija Mikīte, tālr. 67 448 771
- Irina Gudīļina, tālr. 67 448 772
- Ieva Jurkāne, tālr. 67 448 759
- Andra Dambīte, tālr. 67 448 758

Tāl. 67 024 555
www.hansabanka.lv

Par hipotekāro kredītu Hansabankā jautāriet kredītspeciālistiem Jelgavas filiālē, Lielajā ielā 1.

organizē **JELGAVAS DOME** sadarbībā ar **SEB** ģenerālsponsors **IGATE**

KULTŪRA
KULTŪRAS PĀRVALDES AĢENTŪRA

Summer sips 2008

2. STARPTAUTISKAIS SMILŠU SKULPTŪRU FESTIVĀLS

Jelgava Dome un Jelgavas pilsētas pašvaldības aģentūra „Kultūra” pateicas visiem labvēļiem un sadarbības partneriem par atbalstu 2. Starptautiskā Smilšu skulptūru festivāla organizēšanā!

3 VIASĒS **101 CAPITAL FM** **TV*NET WWW.TV*NET.LV**

RAMIRENT **PILSĒTSAIMNIECĪBA** **FREETIME.LV** **Jelgava.lv** **VESTNESIS**

RAMITEH **HOTEL "Jelgava"** **JelgavasTirgus**

NOTIKUMI.LV **Skaituma ēra** **NABA 93.1 FM** **ZINĀS** **FA3ETA** **ZZ.LV**

TEWA tips **RĀDIO 94.9 FM** **JELGAVAS TROJGARĀJA** **TV**

uzzini vairāk kultura.jelgava.lv

TELE2 PIEDĀVA

PRĀTA VĒTRA
TUR KAUT KAM IR JĀBŪT
KONCERTTŪRE

24. JŪLIJS JELGAVA RIEJA NO 18.30 SĀKUMS 20.30
LIELUPES PĻAVA PRETĪ JELGAVAS PILIĶ

26. JŪLIJS PREIĻI RIEJA NO 18.30 SĀKUMS 20.30
PILSĒTAS STADIONS

1. AUGUSTS VENTSPILS RIEJA NO 18.30 SĀKUMS 20.30
RENĶA DĀRZS

7. AUGUSTS VALMIERA RIEJA NO 18.30 SĀKUMS 20.30
JĀNA DALIŅA STADIONS

9. AUGUSTS RĪGA RIEJA NO 17.30 SĀKUMS 20.30
MEŽAPARKA LIELĀ ESTRĀDE

BIĒTES BIĒŠU SERVISĀ UN REKLAMMARKET KASĒS

VESTNESIS **3** **airBaltic.com** **DSV** **COSMOPOLITAN** **VIRI** **DELFI** **NEATKARĪGA** **JODAOLĀ**

www.brainstorm.lv

Mājas «ātrā palīdzība» – Avārijas dienests

■ Sintija Čepanone

No rīta Jelgavas Nekustamā īpašuma pārvaldes (JNĪP) Avārijas dienestā ir kā skudru pūznī – vīri, kas iepriekš strādājuši 24 stundas, nodod maiņu nākamajiem, bet tikmēr dispečera telefons no iedzīvotāju zvaniem pēc palīdzības jau kļuvis gluži karsts. Tas nozīmē, ka arī šodienā būs saspringta, un remontstrādnieki ir gatavi darbam – novērst avārijas situācijas namos, kas ir JNĪP pārziņā.

63020000 – tāds ir JNĪP Avārijas dienesta telefona numurs. Pirmais, pa kuru iedzīvotāji zvina, lai izklāstītu savu nelaimi un lūgtu palīdzību, ja pazudusi elektrība, aizdambējies kanalizācija vai piedzīvota cita avārijas situācija. Dispečers Normunds Bortņiņš neslēpj, ka tas reizē ir arī tāds kā zibensnovēdējs – cilvēkiem sava bēda allaž liekas svarīgāka, tādēļ nereti nākas uzklaustīt ne tikai palīgā saucienus, bet arī skarbākus vārdus, dažkārt pat rupjas lamas par darbinieku vienaldzību, kavēšanos, neizdarību... Dispečers ir arī tas, kuram jācenšas izdibināt, kāda īsti nelaime klientam notikusi – ja klausulē atskan satraukts: «Man makaroni skrien pa izlietni ārā vai ūdens gāžas no poda!», viņš saprot: atkal aizdambējies kanalizācija.

Priekšroka – bīstamākajām situācijām

«Avārijas dienests,» klausulē atskan Avārijas dienesta dispečera balss, lai uzklaustītu kārtējo negadījumu. Kad izsaukums pierēģistrēts, N.Bortņiņš par to informē Avārijas dienesta brigādi, kas, ja vien jau nav citā izsaukumā, tūdaļ dodas uz notikuma vietu. «Izsaukumi tiek pierēģistrēti ik pēc divām trim minūtēm. Mans

Pēc avārijas novēršanas vīri, ejot ārā no pagraba, kādai ūdens caurulei pamana sūci. Viņi to fiksē un par pamanīto informē iecirkni, lai kļūmi izlabotu, pirms tā izraisītu avārijas situāciju. Daudzos gadījumos avārijā vainojams ēku vecums, taču atbildīgiem jābūt arī iedzīvotājiem – nams pareizi jāekspluatē.

uzdevums ir izvērtēt to svarīguma pakāpi, un, ja ir vairāki objekti vienlaikus, vīrus norīkot uz to, kurā ir bīstamāka situācija,» tehniskais meistars un dispečers Normunds paskaidro – ja vienam pazudusi elektrība, bet citam nopludināts dzīvoklis, vīri vispirms dosies novērst otro gadījumu un tikai tad pievērsīsies pirmajam. Un tieši tas nereti izraisa jelgavnieku neapmierinātību – katram sava bēda šķiet svarīgāka, taču apzināti neviens izsaukums netiek novilcināts – ja Avārijas dienesta

Jelgavas Nekustamā īpašuma pārvaldes Avārijas dienestā kopumā ir četras maiņas – katrā pa trim remontstrādniekiem. Šajā reizē diennakti strādā santehniķis Juris Deiko, elektriķis Valdis Mihailovs un šoferis Juris Karepovs. Atbilstoši avārijas specifikai kāds no viņiem uzņemas vādību, bet kolēģi palīdz nevēšanu novērst.

vīri nav uz vietas, par nākamo avāriju dispečers viņus informē pa mobilo telefonu, un remontstrādnieki, paveicot vienu darbu, var doties uz fiksēto adresi. Jāpiebilst, ka ikviens dispečera un iedzīvotāja saruna tiek ierakstīta. JNĪP direktors Juris Vidžis atklāj, ka šāda kārtība iedibināta, lai kontrolētu Avārijas dienesta darbību un nereti arī novērstu konfliktsituācijas. «Pēc ieraksta varu pārbaudīt, vai dienestu vienmēr iespējams sazināt, vai dispečers atbild uz visiem izsaukumiem, vai viņš ir pieklājīgs pret zvanītāju,» J.Vidžis neslēpj – tādejādi var pārliecināties arī par to, cik «pieklājīgi» ir klienti. Tas, ka par palīdzību cilvēki dažkārt aizmirst pateikt paldies, esot tūris sākums salīdzinājumā ar tām rupjībām, kas nereti birst kā no pārpilnības raga.

«Iedzīvotāji bieži vien neizprot Avārijas dienesta būtību – tā uzdevums ir likvidēt radušos avārijas situāciju, nevis veikt remontdar-

pašsaprogrami – vecās sēnes podā, jaunās – burkā; vecie marinētie gurķi podā, jaunie – burkā, un tad no problēmām neizvairīties.

Protams, lielā mērā to var «norakstīt» uz namu ievērojamo vecumu – 70 – 80 procentu māju jau sen kā nolietotojušas, taču avārijas situācijas rašanos veicina nepareiza to ekspluatācija. «Ai, jums labāk to nedzirdēt, kādas lietas iedzīvotāji pamanās nolaist kanalizācijā!» ar roku atmet remontstrādnieks Juris Karepovs, kopā ar kolēģiem novērot kārtējo avāriju – šoreiz tā ir kādā namā Meiju ceļā. Kanalizācija pagrabā – tāds ir reģistrētais izsaukums, un vīri dodas izskatīt gulvadu. Šoreiz

Tā gadās...

Avārijas dienesta dispečers saņem izsaukumu par kādu namu – aizdambējies kanalizācija. Vīri operatīvi reaģē, un jau pavisam drīz no caurules tiek izvilktas higiēniskās paketes. Mājā ir tikai divi dzīvokļi – vienā mīt veca tantiņa, otrā – jauna ģimene. Vīri rāda – lūk, kā dēļ notikusi nelaime! Bet abas kundzes, izbrīnā ieleplēstām acīm, sāk skaidroties, meklē vainīgo un dievojas, ka viņas jau nu noteikti tās podā nav metušas. Kurš vainīgs?

gūna» īpašnieks Valts un remontstrādniekiem rāda, kur ūdens aizdambētās caurules priekšā ir bezspēcīgas. «Kanalizācijas sistēmā iesprūdušu lupatu varam izķeksēt paši, bet te vaina ir nopietnāka,» paskaidro remontstrādnieki un palīdz «kurmja» šoferim Verneram Brahmanim tikt galā ar skalošanu.

Katrā maiņā ir trīs remontstrādnieki, un šodien strādā Juris Deiko, kas vairāk specializējies santehnikas lietās, Valdis Mihailovs, kurš vairāk par citiem saprot no elektrības, un šoferis J.Karepovs. Atkarībā no situācijas viens uzņemas «šefību», bet pārējie palīdz.

Kādi «zili brīnumi» līdztekus lupatām tad vēl atrasti kanalizācijā, vīri atklāj tik pēc neatlaidīgas taujāšanas. Sākumā viņi min pārtikas produktus, tostarp skābētus kāpostus, kartupeļu mizas, tad nosauc karotes, tualetes gaisa atsvaidzinātājus, bet tad jau atklāj arī lielāko «nelaimi» – kanalizācijā nolaistus bērnu pamperus, higiēniskās paketes, tamponus... «Vār jau, protams, censties sprast daudzstāvu mājas iedzīvotājus, kuriem sadzīves atkritumu iznešana sagādā grūtības, tomēr, pirms ko «sastūķēt» izlietnē vai nolaist klozetā, vajadzētu padomāt par sekām» nopūšas vīri. Un par sekām

nenāktu par ļaunu padomāt, arī mazgājot traukus. Avārijas dienestā strādājošie atzīst – lai cik efektīvu trauku mazgājamo līdzekli izmantotu, bez siltā ūdens neiztikt. «Tauki ļoti ātri pielīp pie caurulēm – viena, otra, trešā kārta, un tauku tur jau ir tik daudz, ka uz maizes var smērēt,» teic remontstrādnieki.

Likvidē avāriju, nevis remontē

Kamēr vīri novērš vienu avāriju, jau saņemts zvans par nākamo – šoreiz Māras ielā. Noplūdis ūdens – tāds avārijas pieteikums, un vīri jau zina, kas jādara. «Atkal nebūs ūdens,» nopūšas skaistumkopšanas salona «Lapalīgā» īpašnieks Valts un remontstrādniekiem rāda, kur ūdens aizdambētās caurules priekšā ir bezspēcīgas. «Kanalizācijas sistēmā iesprūdušu lupatu varam izķeksēt paši, bet te vaina ir nopietnāka,» paskaidro remontstrādnieki un palīdz «kurmja» šoferim Verneram Brahmanim tikt galā ar skalošanu.

Katrā maiņā ir trīs remontstrādnieki, un šodien strādā Juris Deiko, kas vairāk specializējies santehnikas lietās, Valdis Mihailovs, kurš vairāk par citiem saprot no elektrības, un šoferis J.Karepovs. Atkarībā no situācijas viens uzņemas «šefību», bet pārējie palīdz. Kādi «zili brīnumi» līdztekus lupatām tad vēl atrasti kanalizācijā, vīri atklāj tik pēc neatlaidīgas taujāšanas. Sākumā viņi min pārtikas produktus, tostarp skābētus kāpostus, kartupeļu mizas, tad nosauc karotes, tualetes gaisa atsvaidzinātājus, bet tad jau atklāj arī lielāko «nelaimi» – kanalizācijā nolaistus bērnu pamperus, higiēniskās paketes, tamponus... «Vār jau, protams, censties sprast daudzstāvu mājas iedzīvotājus, kuriem sadzīves atkritumu iznešana sagādā grūtības, tomēr, pirms ko «sastūķēt» izlietnē vai nolaist klozetā, vajadzētu padomāt par sekām» nopūšas vīri. Un par sekām

Gatavi darbam dienu un nakti

Trešais izsaukums stundas laikā ir no kādas iedzīvotājas Satiksmes ielā – neiedziļinoties sīkumos, kundze vien noteic, ka nav elektrības, un arī šajā gadījumā vīri jau zina, kas darāms. «Jāieslēdz automāts,» nosaka Valdis, un kopā ar kolēģiem nokāpj

Ikvienā situācijā Avārijas dienesta vīri cenšas galā tikt saviem spēkiem – piemēram, kanalizācijas caurulē iesprūdušu lupatu var izķeksēt ar trosi, taču, ja gadījies būtiskāks aizdambējums un nepieciešama cauruļu skalošana, aicina talkā «kurmī». Tad darbos piepalīdz arī tā šoferis Verners Brahmanis.

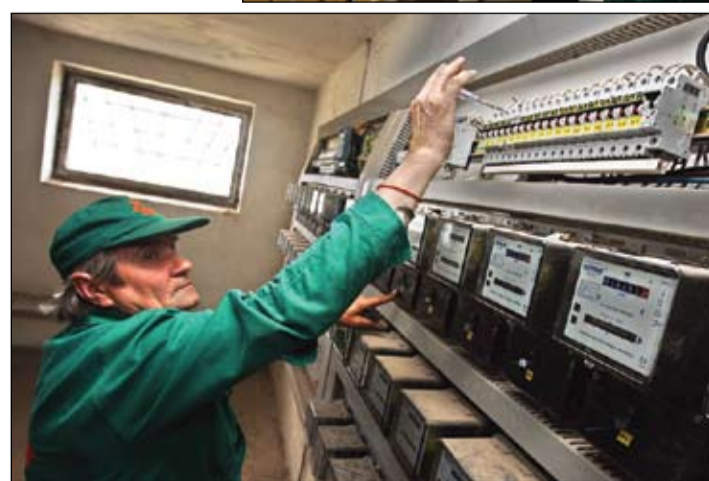
«Atkal nebūs ūdens,» nopūšas skaistumkopšanas salona «Lagūna» īpašnieks Valts un remontstrādniekiem rāda, kur ūdens sācis tecēt.

mājas pagrabā, lai to paveiktu un dzīvoklis atgūtu gaismu. Izrādās, ka šādas sīkas ķibeles ar elektrību ir viens no biežākajiem iemesliem, kādēļ palīgā tiek saukta Avārijas brigāde. «Cilvēki pieslēdz pārāk daudz ierīces, tāpēc gadās, ka slodze ir par lielu, un tiek izsisti drošinātāji,» paskaidro Valdis. Ejot laukā no pagraba, remontstrādnieki pamana, ka kādā ūdens caurulē radusies sūce. «Noziņosim iecirknim, lai nebūšanu novērst laicīgi, citādi jau pavisam drīz tā būs kārtējā avārija,» nosaka J.Deiko. Jāpiebilst, ka Avārijas dienestam jānovērš jebkura avārija – vienalga, vai tā saistīta ar ūdensvadu, apkures, kanalizā-

cijas sistēmu, vai arī gadījušās problēmas ar elektrību. Viņiem diena vēl gara, jo maiņa beigsies tikai nākamās dienas rītā. Vīri prognozē: darba netrūks – ikviens nelaime, kas notikusi dienā, var atgadīties arī naktī, un arī tad jāsteidz palīgā.

Kopumā 24 stundu laikā Avārijas dienests novērsa 30 bīstamākas un mazāk bīstamas avārijas situācijas. Dispečers atzīst, ka tas ir vidēji daudz, jo dažkārt viņu darbs ir krietni saspringtāks – piemēram, pagājušajā mēnesī JNĪP Avārijas dienesta remontstrādnieki kopumā saukti 385 reizes, bet uz rudens pusi viņiem būs jāpagūst palīdzēt aptuveni trīs reizes vairāk iedzīvotājiem.

63020000 – tāds ir Avārijas dienesta tālruna numurs, un ik dienu uz klientu zvaniem atbild dispečers Normunds Bortņiņš. Avārijas dienesta telpās arī glabājas visu JNĪP apsaimniekoto māju atslēgas.

Remontstrādnieks Valdis Mihailovs vairāk specializējies jautājumos, kas saistīti ar elektrību, tieši tādejā viņš ir tas, kurš nomaina drošinātājus vai «ieslēdz automātu», ja saņemta informācija, ka kādā dzīvoklī nav elektrības.

«Zemgale» atklāj savus Dziesmu svētku piedzīvojumus

Nākamajā nedēļā sākas Latvijas lielie dziedāšanas svētki, kas, pulcējot tūkstošiem cilvēku no visas valsts, sola sniegt daudz vienojošu un pacilājošu emociju gan tiem, kuri stāvēs uz skatuves, gan tiem, kuri līdzī dziedās no skatītāju rindām. Dziesmu svētkos Jelgavu kopumā pārstāvēs 31 kolektīvs ar 1088 dalībniekiem. Visu šo kolektīvu sniegums skatēs bija pārliecinošs – tam pierādījums ir to dalība finālkatēs. Viņu vidū arī pašvaldības aģentūras «Kultūra» koris «Zemgale» diriģenta Aigara Meri vadībā, kas ar jaukto koru skatēs izcīnītiem 44,58 punktiem 8. jūlijā piedalīsies koru karos. Koris pastāv jau teju pusgadsimtu, piedalījies daudzos Dziesmu svētkos, tādēļ šajā reizē, gatavojoties XXIV Vispārējiem latviešu Dziesmu un XIV Deju svētkiem, veidojam kora «Zemgale» Dziesmu svētku stāstu, lai izzinātu, kā tam 47 gados gājis.

Koris «Zemgale» 1974. gadā Dziesmu svētku estrādē.

Foto no Nikolaja Isačenkova personīgā arhīva

latvietis ir dziedātājs un tāds arī paliks: «Hiphops, roks vai popmūzika var nomirt, bet ne Dziesmu svētki!»

Protesta dziedājums palicis neaizmirstams

S a - v u k ā r t K a i v a Medaine stāsta, ka nekad neaizmirsīs sajūtas, kas viņu pārņēma astoņdesmitogadu sākumā,

kad virsdiriģents pretēji visiem noteikumiem un aizliegumiem aicināja kopkori dziedāt «Gaismas pili». «Visi skatītāji cēlās kājās, mums pašiem sirds strauji pukstēja no satraukuma. Tas bija dziesmā izteikts protests, kas mūs vienoja tā, kā pēc tam vairs nav vienoties vairs neviens p a s ā k u m s,» emocijas, kas gan neesot vārgātnes atmiņas un domāt, ka toreiz tā zāle bija zaļāka...» nosmej Nikolajs.

«Gaidām jaunas asinis!» tā trijos vārdos koris «Zemgale» šodien raksturo tā diriģents Aigars Meri, kurš atzīst, ka situācija ar jauno dziedātāju vērmi iesaistīties korī ja arī nav kritiska, tad tuva tai. «Šodien jaunajiem cilvēkiem, kuriem būtu jāveido kora bāzi, galvenās dzīves prioritātes saistās ar darbu, naudas peļņāšanu un kredītu atmaksāšanu. Un var saprast, ka apstākļos, kad galva pilna ar raizēm, par dziedāšanu iedomāties nesanāk. Kaut taisnība ir arī tā, ka tie, kuri, reiz sākuši dziedāt un sapratuši, cik laba, kaut arī darbietilpīga ir atslodze korī, no tā prom vairs neiet. Mūsu izcīnītā vieta jaukto koru karu finālā liecina, ka «zemgaliēši» ir gana spēcīgi, lai cīnītos un iekļūtu starp labākajiem Latvijā,» noteica A. Meri. Šodien viņš saka paldies saviem dziedātājiem par ieguldīto darbu un vēl patiesi priecīgus dziedāšanas svētkus nākamā nedēļā garumā.

Var gadīties, ka arī koristam labāk ir paklusēt

Tiesa, v i ņ a s kolēģis koris Ervins Kolas, kas «Zemgale» dziedātājs kopš 1972. gada, bet Dziesmu

svētkos piedalījies gan ar kori, gan arī pūtēju orķestri, oponē, paziņojot, ka pēc Latvijas neatkarības atgūšanas Dziesmu svētki kļuva vairāk patriotisma apvīti un šobrīd tiem sācies jauns pacēlums. «Padomju gados bija jādzied arī obligātā nodeva pastāvošajai iekārtai, tās varoņiem un līderiem, bet uz īsto latviešu dziesmu izpildīšanu skatījās «saviltām uzacīm». Protams, nu jau netaisnīgi diriģentam Haraldam Mednim patika izstrādāt pekstiņus un novadīt tolaik aizliegto «Gaismas pili», bet kopumā svētki bija pareizāki, varai tikamāki,» vērtē Ervins, piebilstot, ka vēlākos gados Dziesmu svētki kļuvis patiesi par latviešu tautas dziedāšanas svētkiem, kam pēdējos gados līdz ar jauno dalībnieku iesaistīšanos esot dota arī jauna elpa, jauns skanējums. Bet, kopš koris «Zemgale» vada A. Meri, kura prasīgums, māka iemācīt un māka sasniegt to rezultātu, ko viņš vēlas, koris ieguvus jaunu skanējumu un jaunu iekšējo patriotismu. Bet, tincināts par saviem piedzīvojumiem dažādos Dziesmu svētkos, Ervins noteica, ka tas esot pārāk personiskas lietas, kas plašākai publikai neesot atklājamas. Tiesa, tas, ka dažkārt arī «zemgaliēšiem» ir sanācis pārdziedāties un uz skatuves kāpt aizsmakušiem, esot taisnība. «Neesam profesionāļi un dažkārt balsij nodarām pāri. Tādēļ ir bijis tā, ka jākāpju uz lielās skatuves, lai dziedātu, bet saproti, ka labāk tomēr ir paklusēt. Taču nekad nav bijis tā, ka viss koris aizsmaktu un dziedāšanas vietā spētu vien rūkt,» piebilst Ervins.

Melnā avs, kas gatavojas Dziesmu svētkiem

Tikmēr Artūrs Gaurilka, kas tikai šogad gatavojas saviem pirmajiem Dziesmu svētkiem, atzīst, ka pretēji daudziem citiem «zemgaliēšiem» esot ģimenes «melnā avs», kas vienīgais dzied korī. «Agrāk dziedāju ansambļos, pāris grupās, arī korī skolā, bet tik nopietni, kā tagad, tai lietai nebiju pievērsies. Ko gaidu no Dziesmu svētkiem? Nezinu... Pamatīgu izdziedāšanos. Runā, ka arī emocijas, esot tajā tūkstoš cilvēku vidū, ir neapraķstamas, tāpat kā aizraujoša esot arī koristu draudzēšanās pēc koncertiem. Kā būs, esot tur, nezinu, bet ceru, ka runātais piepildīsies,» tā 27 gadus jaunais būvzinīeris. Viņš ir pārliecināts, ka kora «Zemgale» galvenais trumpis ir veco pieredze un jauno spēks – šobrīd tas esot īstajā līdzsvarā, kas profesionālā diriģenta vadībā korim arī ļaujot gūt tik labus panākumus.

Kultūras pasākumi

■ 28. jūnijā pulksten 18 – Jelgavas Ādolfa Alunāna teātra brīvdabas izrāde «Mucenieks un Muceniece» (Uzvaras parkā).

■ 3. jūlijā pulksten 18 – slāvu saulgriežu svētki «Kupalle». Pasākumā uzstāsies tautas deju kolektīvs «Ivuška» (Rīga), baltkrievu ansamblis «Svitānak» (Visagina, Lietuva), kā arī Jelgavas Baltkrievu biedrības ansamblis «Ļanok». Pēc koncerta – zaļumballe. Pasākumu rīko Jelgavas pilsētas un rajona baltkrievu biedrība «Ļanok» un Sabiedrības integrācijas birojs, atbalsta pašvaldības aģentūra «Kultūra». Ieeja – bez maksas (Pils salā).

Izstādes

■ 1. jūlijā pulksten 17 – tirdzniecības centra «Vivo centrs» 1. stāvā fotoizstāde «Kā bērni var aktīvi atpūsties vasarā Jelgavā» atklāšana. Izstādē skatāmas fotogrāfes Ivetas Putniņas fotogrāfijas, kurās iemūžinātas Jelgavas aktīvās atpūtas vietas bērniem un jauniešiem.

■ Līdz 6. jūlijam – «Pastelju izstāde», piedalās Latvijas labākie pastelgleznotāji (Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzeja Izstāžu zālē).

■ Līdz 30. jūnijam – absolventu diplomdarbu izstāde (Jelgavas Mākslas skolā Mazajā ceļā 2).

■ Līdz 30. jūnijam – izstāde «Latvijas skaistākās grāmatas» (Jelgavas Zinātniskajā bibliotēkā Akadēmijas ielā 26).

■ Līdz 30. jūnijam – Latvijas Dabas fonda fotoizstāde «Augu vēstniecība» (bibliotēkā «Pārliepupe»).

Sv. Annas draudzes kapusvētki Jelgavas pilsētas kapos

■ 28. jūnijā pulksten 13 – Kalnakroga kapos.
■ 28. jūnijā pulksten 15 – Bērzu kapos.
■ 28. jūnijā pulksten 17 – Baložu kapos.

Sporta pasākumi

■ 5. un 6. jūlijā pulksten 10 – biedrības «Jelgavas atlanti» 1. kausa izcīņa un Jelgavas čempionāts biljardā, 7. kārtā (Jelgavas 6. vidusskolā).

■ 5. jūlijā pulksten 16 – 1. līgas čempionāts futbolā «Metta/LU» – FK «Jelgava» (Ķekavā).

Zane Aužiņa

J e l - gavnīeks Nikolajs Isačenkova koris «Zemgale» aizvadījis vairāk nekā 40 gadus. Arī šodien viņš teic, ka paliks tajā tik ilgi, cik vien spēš vārdus izdziedāt. «Korī iestājos 1967. gadā, un, šķiet, tad arī «iekūlos» lielākajās ar kori saistītajās ziepēs. Gatavojamies koncertam, un mums visiem – arī man, jaunajam, – īdālīja parādes tērpus. Tolaik lielākoties pārvietojos ar divriteni, bet nu, saņēmis jauno uzvalku, izturējos pret to ar lielu bijību un visādi uzpasēju, lai kaut kur nenosmucētu. Tad arī, gatavojoties koncertam, nolēmu braukt ar autobusu, bet jauno uzvalku, glīti iepakotu, vedu līdz. Brīdi pēc izkāpšanas no autobusa pēkšņi atpapas, ka rokas tukšas un uzvalka nav! Satraucies biju ļoti – nu ko lai vadītājs padomā par jauniņo, kas pirmajā dienā jauno uzvalku aizvīzina autobusā. Taču, lai arī ne bez brāziens, tomēr visu nokārtoju un kā toreiz sāku dziedāt, tā to arī neesmu pārtraucis,» stāsta Nikolajs. Kopš 1967. gada viņš piedalījies visos Dziesmu svētkos un atzīst – lai arī kādreiz vīrs Dziesmu svētku estrādes plīvojis padomju, nevis brīvās Latvijas karogs, toreiz patriotisku emociju virzījis dziesmas ir sarežģītas un no jauniem laikiem nākušas, tāpēc skatītājs, ja arī priecājas par kora dziedājumu, līdzī dziedāt nevar. Par to man ir žēl. Var jau

saprast, ka lielie mākslinieki un profesionālie kori, izdziedot sarežģītas dziesmas, grib parādīt savu varēšanu, bet mazliet vairāk par to skatītāja iespēju just līdzī būtu bijis labi padomāt,» spriež koris. Viņam šķiet, ka agrākos gados kori arī savā starpā Dziesmu svētku laikā vairāk draudzējušies, taisījuši sadziedāšanās un ciemos staidāšanās, bet šodien visi ātrāk steig uz mājām. «Bet varbūt jaunajiem tas viss citādi rādās, es tomēr esmu jau vecs buks, bet tiem raksturīgi gremdēties pagātnes atmiņās un domāt, ka toreiz tā zāle bija zaļāka...» nosmej Nikolajs.

Dziedātājs iemācās arī šūt un no peļķēm nebaidās

Bet Ilze Strēle, kas kora «Zemgale» dziedātāja pulkam līdz šim mammai un tētim pievienojās 1973. gadā, atzīst, ka visādi ir gājis un arī piedzīvojumu nav trūcis. Taču tik traki kā pirms XX Vispārējiem latviešu Dziesmu svētkiem 1990. gadā, kad kora sievas kļuva par istām rokdarbniecēm,

nekad nav bijis. «Mums bija jauni tautastēri, bet zemgaļu sieviešu tautiskās blūzes izšūt vajadzēja pašām. Protams, kā parasti, darbi tika atlikti un atlikti, līdz pēdējās dienās pirms svētkiem visas sēdējām un krustīndūrienā izšuvām blū-

Foto: Ivars Veiliņš

zēm apkaklītes, piedurknes un ornamentus uz rokām. Pēdējos darbus pabeidzām vien vēlu naktī pirms lielā gājiena, kad krekliem patiesi vajadzēja būt pabeigtiem,» stāsta Ilze, kas atzīst, ka šūšanas piedzīvojums joprojām daudziem ir spilgtā atmiņā, vēl jo vairāk tādēļ, ka daudzi dziedātāji šīs pašas blūzes joprojām velk mugurā. «Protams, arī ar laiku apstākļiem ir gājis visādi – gadījies pat, nokāpjot no lielās skatuves, pilnīgi izlījušiem – tā, ka ūdens burtiski tek no cilvēkiem, – līdz ceļiem brist pa peļķēm. Taču tas ir dzīves sikums, kas nekad nav bojājis noskaņojumu – katrā ziņā dziedātājiem lietuss un peļķes neskādē,» teic Ilze ar pārliecību – lai ko arī teiktu pētnieki, kas draud ar Dziesmu svētku tradīciju izbeigšanos nākamā pārdesmit gadu laikā,

«Visu nakti šuvām krustīndūrienā, lai Dziesmu svētku gājienā «zemgaliēši» varētu iet savos jaunajos kreklos,» stāsta Ilze Strēle, kas koris «Zemgale» dziedātāja pulkam līdz šim mammai un tētim pievienojās 1973. gadā.

Foto no Ilze Strēles personīgā arhīva

